

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ, 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1962

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
135

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4242

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως φορολογικών και άλλων τινών διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 21 Αὐγούστου 1962 σύμφωνον γνώμη τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 35 Ἐιδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ κλίμαξ φορολογίας εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ὡς αὕτη ἐτέθη διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Ν.Δ. 3765/1957, ἀντικαθίσταται διὰ τῆς κατωτέρω κλίμακος, ἐφαρμοζομένης ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1963 καὶ ἐφεξῆς:

Κλίμακον εἰσοδήματος	Φορολ. συντελ.	Φόρος κλιμακίου	Σύνολον	
			Εἰσοδήματος	Φόρου
3.000	3	90	3.000	90
3.000	4	120	6.000	210
3.000	5	150	9.000	360
3.000	6	180	12.000	540
6.000	7	420	18.000	960
6.000	8	480	24.000	1.440
6.000	9	540	30.000	1.980
6.000	10	600	36.000	2.580
12.000	11	1.320	48.000	3.900
12.000	12	1.440	60.000	5.340
20.000	14	2.800	80.000	8.140
20.000	16	3.200	100.000	11.340
20.000	18	3.600	120.000	14.940
40.000	22	8.800	160.000	23.740
40.000	28	11.200	200.000	34.940
40.000	36	14.400	240.000	49.340
80.000	44	35.200	320.000	84.540
80.000	48	38.400	400.000	122.940
100.000	53	53.000	500.000	175.940
100.000	57	57.000	600.000	232.940
200.000	58	116.000	800.000	348.940
200.000	59	118.000	1.000.000	466.940
Ὑπερβάλλον	60			

2. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον ὡς ἀκολουθῶς:

«Τὸ ποσὸν τοῦ συμπληρωματικοῦ φόρου δὲν δύναται, ἐν πάσῃ περιπτώσει, νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ φόρου τοῦ ἰσχυροῦ ἐπὶ τοῦ ὅλικοῦ φορολογητέου εἰσοδήματος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κλίμακος τῆς προηγουμένης παραγράφου».

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς αὗται ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ Ν.Δ. 3765/1957, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς:

«2. Ὡσαύτως ἐκπίπτει, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσης, ποσὸν δραχμῶν τεσσάρων χιλιάδων (4.000) δι' ἕκαστον τῶν συνοικούντων καὶ βαρυνόντων τὸν φορολογούμενον προσώπων.

Εἰς τὴν περιπτώσει εἰς τὸ συνολικὸν εἰσόδημα περιλαμβάνεται καὶ εἰσόδημα τῆς σύζυγου προσερχόμενον ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν ἢ ἐξ ὑπηρεσιῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελματιῶν, τὸ ἐκπιπτόμενον διὰ τὴν σύζυγον ποσὸν ἀξάνεται εἰς 12.000 δραχμάς. Ἐπίσης εἰς δραχμάς 12.000 ἀξάνεται τὸ ἐκπιπτόμενον διὰ τὴν σύζυγον ποσὸν καὶ εἰς τὴν περιπτώσει καθ' ἣν εἰς τὸ συνολικὸν εἰσόδημα περιλαμβάνεται καὶ εἰσόδημα τῆς σύζυγου προσερχόμενον ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων ἢ ἐκ γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων, ἐφ' ὅσον αὕτη ἀσκιεῖ ἐπάγγελμα ἴδιον καὶ ἀνεξάρτητον τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ συζύγου τῆς.

Τὸ κατὰ τὸ προηγουμένον ἐδάφιον ἀνώτερον τῶν δραχμῶν 4.000 ἀφορολόγητον ποσὸν διὰ τὴν σύζυγον, μὴ ζυνάμενον, ἐν πάσῃ περιπτώσει, νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ ὅλικοῦ καθαρῶς εἰσοδήματος ταύτης, ἐκπίπτει ἐκ τοῦ εἰσοδήματος αὐτῆς, τὸ ὅποιον λαμβάνεται κεχωρισμένως ἀπὸ τὸ εἰσόδημα τοῦ συζύγου προκειμένου νὰ ὑπολογισθῇ ὁ ἐπ' αὐτοῦ ἀναλογῶν φόρος.

Θεωροῦνται ἐκ τῶν συνοικούντων βαρύνοντα τὸν φορολογούμενον πρόσωπα:

α) Ἡ σύζυγος, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ὑπέχει ἴδιαν φορολογικὴν ὑποχρέωσιν,

β) τὰ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν τέκνων, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ὑπέχουν ἴδιαν φορολογικὴν ὑποχρέωσιν,

γ) τὰ ἀνίκανα πρὸς ἐργασίαν τέκνα καὶ αἱ ἄγαμοι θυγατέρες, ἀνεξαρτήτως ἡλικίας,

δ) τὰ συνεργαζόμενα μετὰ τοῦ φορολογουμένου καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν τέκνων, ἀλλὰ μόνον προκειμένου περὶ ἀγροτικῶν οἰκογενειῶν,

ε) τὰ σπουδάζοντα εἰς ἀνεγκριτισμένας σχολὰς τῆς ἡμεδαπῆς ἢ τῆς ἀλλοδαπῆς τέκνα μέχρι τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν,

στ) οἱ ἀνιόντες ἀμφοτέρων τῶν συζύγων, καὶ

ζ) αἱ ἄγαμοι ἀδελφαί.

Τὰ πρόσωπα, τὰ ὅποια ἀναφέρονται εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις γ, δ, ε, στ καὶ ζ θεωροῦνται ὅτι βαρύνουν τὸν φορολογούμενον, μόνον ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν ἴδιον εἰσόδημα ἢ τοῦτο εἶναι μικρότερον τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν τεσσάρων χιλιάδων (4.000) ἐτησίως».

2. Ἡ διάταξις τῆς πρώτης περιόδου τοῦ πρώτου ἐδαφίου

της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του Ν. Α. 3323)1955 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Πάν φυσικόν πρόσωπον, διὰ τὸ ὁποῖον συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τοῦ άρθρου 3, ὑποχρεῖται εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως, ἐφ' ὅσον τὸ μετὰ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 ἐκπτώσεις ἀπομένον φορολογητέον εἰσόδημα αὐτοῦ ὑπερβαίνει τὰς 5.000 δραχμάς».

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. Α. 3323)1955 προστίθεται ἡ ἀκόλουθος παράγραφος 5:

«5. Εἰσοδήματα ἐξ ἐκμισθώσεως οἰκοδομῶν ἢ γαιῶν ὡς καὶ ἐκ τόκων θανείων κτηθέντα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἀλλ' ἀποδεδειγμένως μὴ εἰσπραχθέντα ὑπὸ τοῦ δικαιοῦχου, ἐπιτρέπεται ὅπως μὴ συνυπολογίζονται εἰς τὸ συνολικὸν καθαρὸν εἰσόδημα τούτου, ἐφ' ὅσον ἤθελον ἐκχωρηθῆναι εἰς τὸ Δημόσιον ἄνευ ἀναλλαγμάτων. Ἡ ἐκχώρησις ἐνεργεῖται δι' ἀπλῆς ἐγγράφου δηλώσεως τοῦ ὑποχρέου εἰς φόρον, ὑποβαλλομένης ἡμοῦ μετὰ τῆς φορολογικῆς δηλώσεως εἰς τὸν Οἶκον. Ἐφόρον, ἐπιμελεία τοῦ ὁποῖου κοινοποιεῖται ἀντίγραφον ταύτης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν ὀφειλέτην. Μετὰ τῆς δηλώσεως παραδίδονται εἰς τὸ Δημόσιον τὰ ἀποδεικτικὰ τῆς ἐκχωρουμένης ἀπαιτήσεως ἔγγραφα, διὰ τῆς αὐτῆς δὲ δηλώσεως βεβαίωσις ὁ ἐκχωρῶν ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἀποδεικτικὸν μέσον κατέχει. Τὸ Δημόσιον ὑποκαθίσταται εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ ἐκχωρητοῦ.

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ν. Α. 3323)1955 προστίθεται ἡ ἀκόλουθος νέα παράγραφος 3, τῆς ἄχρι τοῦδε παραγράφου 3 ἀριθμουμένης εἰς 4:

«3. Χρηματικὰ θραβεῖα καταβαλλόμενα ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἢ ὑπὸ Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν πρὸς βράβευσιν ἐπιστημονικῶν, καλλιτεχνικῶν καὶ πνευματικῶν ἐν γένει ἐπιδόσεων, ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου εἰσοδήματος.

Ἡ αὐτὴ ἀπαλλαγὴ παρέχεται καὶ ὅταν τὰ ἀνωτέρω θραβεῖα ἀπονέμονται ὑπὸ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, κατόπιν προκηρῶσεως νομίμως σχετικῶν δημοσίου διαγωνισμού».

5. Ἡ διάταξις τῆς περιπτώσεως γ' τῆς παραγράφου 3 τοῦ άρθρου 8 τοῦ Ν. Α. 3323)1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει τροποποιήθη διὰ τοῦ Ν. Α. 3765)1957, ἀντικαθίσταται ὡς εξής:

«γ) Τὰ ἔξοδα ἱατρικῆς καὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως ἀφ' ἐνὸς τοῦ ὑποχρέου καὶ ἀφ' ἐτέρου τῆς συζύγου, τῶν ἀνιόντων ἀμφοτέρων τῶν συζύγων καὶ τῶν μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των τέκνων αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα τὰῦτα βαρύνουσι τὸν φορολογούμενον κατὰ τὴν διάταξιν τῆς προηγουμένης παραγράφου 2 καὶ δὲν ὑπέχουν ἰδίαν φορολογικὴν ὑποχρέωσιν. Ἐξαιρετικῶς ἐκπίπτουν τὰ ἔξοδα νοσοκομειακῆς περιθάλψεως τῶν ἀγάμων τέκνων ἀνεξαρτήτως τῆς ἡλικίας αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ἴδιον εἰσόδημα καὶ πάσχουν ἐξ ἀνιάτου νοσήματος.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζονται τὰ δικαιολογητικὰ τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἐκπτώσεως τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἐδάφιον ἐξόδων, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης διατάξεως».

6. Ἡ περίπτωσις β' τῆς παραγράφου 3 τοῦ άρθρου 8 τοῦ Ν. Α. 3323)1955 ἀντικαθίσταται ὡς εξής:

β) Τὸ ἐπιδικαζόμενον καὶ καταβαλλόμενον λόγῳ διατροφῆς ποσὸν αα) εἰς τὴν σύζυγον, ββ) εἰς τὴν ἐν διαστάσει τέρσιν τὸν πατέρα καὶ μὴ μετ' αὐτοῦ συνοικοῦσαν ἄγαμον θυγατέρα καὶ γγ) εἰς τὰ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἀναγνωρισθέντα ἐξώγαμα τέκνα, φορολογούμενον ὡς ἴδιον αὐτῶν εἰσόδημα.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ν. Α. 3323)1955 ἀντικαθίσταται ὡς εξής:

Ἄρθρον 5.

Προσδιορισμὸς τοῦ εἰσοδήματος διὰ συντελεστῶν ἐπὶ στοιχείων δαπανῶν διαβιώσεως τοῦ φορολογουμένου.

1. Ἐὰν τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου άρθρου 4 ἐξυρισκόμενον συνολικὸν καθαρὸν εἰσόδημα τοῦ φορολογουμένου διὰ τῆς ἀθροίσεως τῶν ἐπὶ μέρους εἰσοδημάτων του ἐκ τῶν πηγῶν Α ἕως καὶ Ζ εἶναι κατώτερον τοῦ προσδιοριζο-

μένου διὰ συντελεστῶν ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ 2 στοιχείων δαπανῶν διαβιώσεως αὐτοῦ, λαμβάνεται ὡς συνολικὸν καθαρὸν εἰσόδημα τοῦ φορολογουμένου, διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου, τὸ τελευταῖον τοῦτο μείζον εἰσόδημα.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος άρθρου δὲν ἐφαρμόζονται: α) ὅταν εἰς τὸ διὰ τῆς χρήσεως συντελεστῶν ἐπὶ στοιχείων δαπανῶν διαβιώσεως τοῦ φορολογουμένου προσδιοριζόμενον ποσὸν συνολικῶν καθαρῶν εἰσοδήματος, κατὰ τὰς ἐπομένας διατάξεις, εἶναι κατώτερον τῶν δραχμῶν ἐβδομήκοντα χιλιάδων (70.000) καὶ β) ἐπὶ προσώπων τῶν ὁποίων τὸ εἰσόδημα ὑπέκειται εἰς τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Α. 3787)1957 «περὶ φορολογίας ἐνίων ἐπιχειρήσεων τύπου» καὶ τοῦ Νόμου 4041)1960 «περὶ φορολογίας ἐπαρχιακῶν ἐφημερίδων» εἰδικὸν φόρον.

2. Τὸ ἐπὶ τῇ θάσει τῶν δαπανῶν διαβιώσεως τοῦ φορολογουμένου προσδιοριζόμενον συνολικὸν καθαρὸν εἰσόδημα τούτου ἐξευρίσκειται δι' ἀθροίσεως τῶν ἐξῆς κατ' ἰδίαν ποσῶν, καθοριζόμενον διὰ τῆς χρήσεως τῶν κατωτέρω συντελεστῶν ἐπὶ τῶν ἐπομένων, περιουσιακῶν ἀναφορμένων, στοιχείων, ἀφορῶντων εἰς δαπάνας διαβιώσεως τοῦ φορολογουμένου καὶ τῆς οἰκογενείας του τοῦ προηγουμένου οἰκονομικοῦ ἔτους.

Α. Πολλαπλάσιον τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐπομένης παραγράφου 3 ἐτησίου ἐνοικίου—καταβαλλομένου ἢ τεκμαρτοῦ—τῆς κυρίας κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ φορολογουμένου καὶ τῆς οἰκογενείας του, κατὰ τὰς κατωτέρω διακρίσεις:

α) ποσὸν ἴσον πρὸς τρεῖς καὶ ἥμισυ φορὰς τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου κατοικίας ἢ διαμονῆς, ἐὰν τοῦτο εἶναι μέχρι δραχμῶν ἐξήκοντα χιλιάδων (60.000).

β) ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ τετραπλάσιον τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου κατοικίας ἢ διαμονῆς, ἐὰν τοῦτο εἶναι ἀνώτερον τῶν 60.000 καὶ μέχρις 84.000 δραχμῶν,

γ) ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ πενταπλάσιον τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου κατοικίας ἢ διαμονῆς, ἐὰν τοῦτο εἶναι ἀνώτερον τῶν 84.000 δραχμῶν.

Ἐὰν τὸ ἐνοικίον—καταβαλλόμενον ἢ τεκμαρτόν—καθορίζεται ἐπὶ τῇ θάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἐνοικιστασίου, τὰ πολλαπλάσια τῶν ἀνωτέρω ἐδαφίων α, β καὶ γ προσαυξάνονται κατὰ μίαν μονάδα.

Προκειμένου περὶ συνταξιούχων μὴ ἀσκούντων ἐμπορικὴν ἐν γένει ἐπιχείρησιν ἢ ἐλευθέρην ἐπάγγελμα, τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐδάφιον α' πολλαπλάσιον ὁρίζεται εἰς δύο καὶ ἥμισυ φορὰς τοῦ ἐνοικίου ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν συντρέχουν αἱ ὑπὸ τὰ κατωτέρω στοιχεία Γ', Δ', ΣΤ', Ζ' καὶ Η' δαπάναι διαβιώσεως.

Β. Ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ γινόμενον τοῦ ἐνοικίου τῆς τυχῆς θερμῆς διαμονῆς καὶ ἐν γένει δευτερευούσης κατοικίας τοῦ φορολογουμένου καὶ τῆς οἰκογενείας του ἐπὶ τὸ ἀντίστοιχον πολλαπλάσιον τοῦ ἐνοικίου τῆς κυρίας κατοικίας αὐτοῦ, κατὰ τὰς διακρίσεις τῶν ἐδαφίων α, β καὶ γ τῆς ἀνωτέρω περιπτώσεως Α, προσημειωμένον κατὰ ἡμίσειαν μονάδα. Ἐν τῷ προσδιορισμῷ τοῦ εἰσοδήματος ἐπὶ τῇ θάσει τῆς δαπάνης τῆς παρούσης περιπτώσεως, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἢ κατὰ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς προηγουμένης περιπτώσεως Α τυχῆς προσαύξεσις τοῦ πολλαπλασίου τοῦ ἐνοικίου τῆς κυρίας κατοικίας τοῦ φορολογουμένου λόγω καθορισμοῦ τοῦ ἐνοικίου τούτου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐνοικιστασίου.

Γ. Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ἢ τὰ μετ' αὐτοῦ συνοικοῦντα καὶ βαρύνοντα αὐτόν, κατὰ τὸ ἄρθρον 8, πρόσωπα ἔχουσιν ἰδιόκτητητα ἐπιβατηγὰ αὐτοκίνητα ἰδιωτικῆς χρήσεως:

α) ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἀπλοῦν τῆς ἐτησίας δαπάνης τοῦ πρώτου αὐτοκινήτου, καθοριζόμενης, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος άρθρου, εἰς δραχμάς 20.000, ἐὰν ἔχη κινήτηρα ἰσχύος μικροτέρας τῶν 15 φορολογησίμων ἵππων καὶ εἰς δραχμάς 30.000, ἐὰν ἔχη κινήτηρα ἰσχύος ἴσης ἢ μεγαλυτέρας τῶν 15 φορολογησίμων ἵππων,

β) ποσὸν ἴσον πρὸς μίαν καὶ ἥμισυ φορὰς τῆς ἐτησίας δαπάνης ἐκαστου, πέραν τοῦ πρώτου αὐτοκινήτου, καθοριζόμενης, ἀναλόγως τῆς ἱσχύος αὐτοῦ, εἰς τὰ ἐν τῇ προηγουμένη περιπτώσει α' ποσά.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης θεωρεῖται ὡς ἰδιόκτητον τὸ φορολογούμενον καὶ τὸ αὐτοκίνητον, τὸ ὁποῖον α) ἐμφανίζεται ἐπ' ὀνόματι προσώπων τῆς οἰκογενειακῆς ἢ

προσωπικής υπηρεσίας του ή β) φέρεται εις τὰ στοιχεῖα κτῆσεως καὶ ταξινόμησεως αὐτοῦ ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς ὁποίας οὗτος τυγχάνει διευθυντῆς ἢ διαχειριστῆς ἢ ἐταίρου ἢ ἐντεταλμένος ἢ διευδύνων σύμβουλος ἢ πρόεδρος ἢ ἀντιπρόεδρος ἢ μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς καὶ εὖ ὅποιον αὐτοκίνητον ὁ φορολογούμενος χρησιμοποιοῖ καὶ διδῶν προσωπικὰς του ἀνάγκας.

Δ. Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ἢ τὰ μετ' αὐτοῦ συνοικοῦντα καὶ βρῶντο αὐτόν, κατὰ τὸ ἄρθρον 8, πρόσωπα ἢ τὰ πρόσωπα τῆς οἰκογενειακῆς ἢ προσωπικῆς υπηρεσίας του ἔχωσι κατὰ τὸ ὑπὸ κρίσιν ἔτος ἰδιόκτητον κότερον ἢ βενζινακάτον μήκους μεγαλύτερου τῶν πέντε μέτρων ἢ ἔχωσι μισθώσει τοιαῦτα μέσα ἀναφυγῆς παρὰ τρίτου, ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἄπλουν τῆς ἐτησίας δαπάνης αὐτῶν καθοριζομένης, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου, εἰς δραχμὰς 20.000.

Ε. Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ἔχη οἰκιακοὺς ἐμισθίους βεβαθούς, ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἄπλουν τῆς ἐτησίας δαπάνης τούτου, καθοριζομένης, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου, εἰς δραχμὰς 10.000 διὰ τὸ πρῶτον καὶ εἰς δραχμὰς 20.000 δι' ἕκαστον, πέραν τοῦ πρώτου, τῶν προσώπων τούτων.

ΣΤ. Ἐὰν ὁ φορολογούμενος διατηρῆ εἰς τὴν οἰκίαν του διδακτικὸν προσωπικόν, ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἄπλουν τῆς ἐτησίας δαπάνης τούτου, καθοριζομένης, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου, εἰς δραχμὰς 20.000 δι' ἕκαστον τῶν προσώπων τούτων.

Ζ. Ἐὰν ὁ φορολογούμενος διατηρῆ ὁδηγὸν ἐπιδατηγῶν αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως, ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἄπλουν τῆς ἐτησίας δαπάνης τούτου, καθοριζομένης, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου, εἰς δραχμὰς 30.000 δι' ἕκαστον τῶν ὁδηγῶν τούτων.

Εἰσὸδημα τοῦ φορολογουμένου, εἰς τὸ ἀνωτέρω ποσόν, ὑπολογίζεται καὶ διὰ τὸν ὁδηγὸν τοῦ αὐτοκινήτου, ὅστις τυγχάνει μισθωτὸς τῆς ἐπιχειρήσεως, τῆς ὁποίας ὁ φορολογούμενος εἶναι διευθυντῆς ἢ διαχειριστῆς ἢ σύμβουλος κλπ., ἐφ' ὅσον συντρέχει περιπτώσεις ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τῆς περιπτώσεως β' τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς ἀνωτέρω περιπτώσεως Γ' τῆς παρούσης παραγράφου.

Η. Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ἢ τὰ μετ' αὐτοῦ συνοικοῦντα καὶ βρῶντο αὐτόν, κατὰ τὸ ἄρθρον 8, πρόσωπα τῆς οἰκογενείας του ἔχωσι ἰδιόκτητον θαλαμηγὸν ὀλικῆς χωρητικότητος μέχρι 40 κέρων, ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἄπλουν τῆς ἐτησίας δαπάνης ταύτης, καθοριζομένης, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου, εἰς δραχμὰς 150.000.

Ἐὰν ἡ θαλαμηγὸς εἶναι ὀλικῆς χωρητικότητος μεγαλύτερας τῶν 40 κέρων, τὸ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δαπάνης ταύτης ὑπολογιζόμενον εἰσὸδημα τοῦ φορολογουμένου ὀρίζεται εἰς δραχμὰς 300.000.

Ἡ διατάξις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς ἀνωτέρω περιπτώσεως Γ' τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζεται καὶ ἐναλογίαν καὶ ἐπὶ θαλαμηγῶν.

3. Τὸ ἐνοίκιον κατοικίας, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου λαμβάνεται, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ὀριστικῶν φορολογικῶν στοιχείων τοῦ ἐμισθωτοῦ ἢ τοῦ ἰδιοκατοικοῦντος, κατὰ περίπτωσιν, τοῦ οἰκείου οἴκου. ἔτους, μετὰ τῶν ὀριστικῶν δὲ τοιούτων, τοῦ τελευταίου οἴκου. ἔτους, καὶ ἐγένετο ὀριστικὸς καθορισμός.

Ἐπὶ τῶν διαμενόντων εἰς Ξενοδοχεῖα, λαμβάνεται ὡς ἐνοίκιον κατοικίας τὸ ποσὸν τὸ ὅποιον ἀντιπροσωπεύει ἐνοίκιον διαμονῆς. Ἐὰν δὲ εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ Ξενοδοχείου περιλαμβάνεται καὶ τὸ ἀντίτιμον τροφῆς, λογίζεται ὡς ἐνοίκιον κατοικίας τὸ ἥμισυ τοῦ μετὰ τροφῆς συμπεφωνημένου ποσοῦ.

Ὅσακις ὁ φορολογούμενος, ἄσκων ἐμπορικὴν ἐν γένει ἐπιχείρησιν ἢ ἐλευθέρην ἐπάγγελμα, χρησιμοποιοῖ τὴν κατοικίαν του καὶ πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του, χωρὶς νὰ διατηρῆ ἕτερον πρὸς τοῦτο ἐν τῇ αὐτῇ πόλει γραφεῖον ἢ διαμέρισμα, τὸ ἐνοίκιον κατοικίας, καταβαλλόμενον ἢ τεκμαρτὸν λειοῦται κατὰ 25 ο.ο.

4. Τὰ εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζόμενα ποσὰ εἰσὸδήματος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δαπανῶν διαβιώσεως τοῦ φορολογουμένου μειοῦνται κατὰ 20 ο.ο, προκειμένου περὶ φορολογουμένων ὑπαγομένων, ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν εἰσὸδήματος φυσικῶν προσώπων, εἰς τὰς λοιπὰς Οἰκον. Ἐφορίας τοῦ Κράτους, πλὴν τῶν λειτουργουμένων εἰς

τὴν περιφέρειαν τῆς τῶς Διοικήσεως Πρωτεύουσας καὶ Θεσσαλονίκης.

5. Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου προσδιοριζόμενον εἰσὸδημα μειοῦται κατὰ τὸ ποσὸν τῶν ἀποδεδειγμένων κτηθέντων ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου κατὰ τὸ οἰκεῖον οἶκον. ἔτος εἰσὸδημάτων, τὰ ὁποῖα κπαλλάσσονται ἀπὸ τῆς φορολογίας εἰσὸδήματος φυσικῶν προσώπων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, περιλαμβανόμενων καὶ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 40, τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ παρόντος Νόμου, ὡς αὕτη συνεπληρώθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 3765)1957 καὶ τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. Δ. 3765)1957, κπαλλάσσόμενων ἀπο τῆς φορολογίας εἰσὸδημάτων.

Ὡσαύτως δύναται νὰ μειωθῆ: α) κατὰ τὸ ποσὸν τῆς κατὰ τὰς κειμέναις διατάξεις ἐκπεστέας ζημίας τοῦ φορολογουμένου καὶ ὑπὸ τὰς ἐν αὐταῖς προϋποθέσεις, β) κατὰ τὸ ποσὸν καθ' ὃ τὸ κατὰ τὸ ἀμέσως προηγούμενον οἰκονομικὸν ἔτος πραγματικὸν εἰσὸδημα τοῦ φορολογουμένου, τὸ ὑπαχθὲν εἰς φορολογίαν ἐπὶ τῇ βάσει εἰλικρινοῦς δηλώσεως τούτου, μετ' ἐκπτώσιν τοῦ ἀναλογούντος εἰς αὐτὸ φόρου, ὑπερβαίνει τὸ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προσδιοριζόμενον συνολικὸν εἰσὸδημα αὐτοῦ. Διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς μειώσεως ταύτης ἀποφαίνεται τὸ ἀρμόδιον φορολογικὸν δικαστήριον ἐπὶ τῇ αἰτήσιν τοῦ φορολογουμένου ὑποβαλλομένη εἰς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφεσον. Ἡ αἴτησις διαβιβάζεται εἰς τὸ ἀρμόδιον φορολογικὸν δικαστήριον μετ' ὅλων τῶν στοιχείων τοῦ ἐνεργηθέντος σχετικοῦ ἐλέγχου καὶ εἰσάγεται κατὰ προτίμησιν πρὸς συζήτησιν τοῦ ὑποβαλλόντος τὴν αἴτησιν καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφέσου καλουμένων ὅπως παραστῶσι κατ' αὐτὴν τὸ ἀνάγκησιν πέντε (5) πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς ὀρισθείσης δικασίμου. Ἡ αἴτησις τοῦ παρόντος ἐδαφίου δὲν ἀναστέλλει τὴν βεβαιωσιν καὶ εἰσπραξιν τοῦ ἀναλογούντος φόρου ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον φορολογητέου εἰσὸδήματος.

Τὸ ἀπομένον ὑπόλοιπον ἀποτελεῖ τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζόμενον συνολικὸν καθαρὸν εἰσὸδημα τοῦ φορολογουμένου. Ἐκ τούτου ἐνεργεῖται, προκειμένου προσδιορισμοῦ τοῦ ποσοῦ τοῦ φορολογητέου εἰσὸδήματος, αἱ κατὰ τὰς κειμέναις διατάξεις ἰδικαὶ μειώσεις ἐπὶ τῶν δηλωθέντων εἰσὸδημάτων ἐκ τῶν καθ' ἕκαστα πηγῶν ὡς καὶ αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 ἐκπτώσεις.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 ἐφ' ὅσον εἰς τὸ δηλούμενον εἰσὸδημα ἐκ τῶν καθ' ἕκαστα πηγῶν περιλαμβάνεται καὶ εἰσὸδημα τῆς συζύγου.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἑπισημαίνεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, θέλουσι καθεμισθῆ τὰ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα, ἅτινα δέον νὰ προσκομίζη ὁ φορολογούμενος διὰ τὴν ἐπικαλούμενην παρ' αὐτοῦ μείωσιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου, προκειμένου περὶ εἰσδημάτων ἐξ ἀνωμόμων τίτλων.

6. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζόμενον συνταλεσται προσδιορισμοῦ τοῦ εἰσὸδήματος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 2 στοιχείων δαπανῶν διαβιώσεως τοῦ φορολογουμένου, τὰ ὀριζόμενα ποσὰ δαπανῶν κατὰ κατηγορίαν καὶ τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τούτων καθοριζόμενα ἐπὶ μέρους ποσὰ εἰσὸδήματος, ὡς καὶ τὸ ἐκ τῆς ἀδροίσεως τῶν συντρεχόντων εἰς ἐκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν ἐπὶ μέρους εἰσὸδήματος τῶν προκύπτων συνολικῶν καθαρῶν εἰσὸδήμα, δὲν δύναται νὰ κμψισθητῆθῶν οὔτε ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφέρου οὔτε ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου.

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 26 τοῦ Ν.Δ. 3323)1955, ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 3765)1957, προστίθεται ἡ ἀκόλουθος παράγραφος 7:

α7. Πάροχα εἰς χρέμα ἢ εἰς εἶδος καὶ ἐν γένει παροχαὶ δεκτικαὶ χρηματικῆς ἀποτιμῆσεως γινόμεναι ὑπὸ ἀνωμόμου ἡμεδαπῆς ἐταιρείας ἀνευ νομίμου ἢ συμβατικῆς πρὸς τοῦτο ὑποχρέσεως πρὸς διευδύνοντας ἢ ἐντεταλμένους συμβούλους ἢ προέδρους ἢ μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ διευθυντὰς καὶ ἐν γένει πρὸς πρόσωπα νομίμως ἐκπροσωποῦντα τὴν τὴν, λογίζονται ὡς εἰσὸδημα τῆς πηγῆς Γ' τῶν ἀνωτέρω προσώπων, κτηθὲν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς, ὑπὸ τῆς γενικῆς συναλεί-

τως των μετόχων, έγκρίσεως του ισολογισμού, εις τον λογαριασμόν αποτελεσμάτων του οποίου περιλαμβάνονται αι παροχαι αυταιν.

Αι διατάξεις του προηγουμένου εδαφίου εφαρμόζονται κατ' αναλογίαν και επί άλλοδαπων ανωνύμων εταιρειών.

2. Η διάταξις της περιπτώσεως γ της παραγράφου 1 του άρθρου 27 του Ν. Α. 3323)1955 αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) Διά τους τόκους της περιπτώσεως γ' του άρθρου 25. χρόνος κτήσεως θεωρείται ο χρόνος καθ' ον οι τόκοι καθίστανται ληξιπρόθεσμοι και απαιτητοί.

Εις περιπτώσιν καθ' ην εξοφλείται το κεφάλαιον δανείου ή εν γένει απαιτήσεως τινος ή παρέχεται συναίνεσις ιδιωτικῆ βουλήσει ή δυνάμει δικαστικῆς αποφάσεως προς εξαλείφειν υποθήκης ή προσημειώσεως έγγραφείσης προς απόφαισαν του δανείου ή εν γένει της απαιτήσεως, θεωρείται, μη επιτροπομένης ανταποδείξεως, ότι εξοφλούνται συγχρόνως, καθιτάμενοι απαιτητοί και οι μέχρι του χρόνου της εξοφλήσεως του δανείου ή της εξαλείψεως της υποθήκης ή της προσημειώσεως αναλογούντες τόκοι, οτινις δέν εδηλώθησαν υπό του υποχρέου, ούδὲ υπήχθησαν άλλως εις φορολογίαν μέχρι της χρονολογίας ταύτης.

Οι τόκοι ούτοι, προκειμένου να υπαχθώσιν εις φορολογίαν, δύνανται να κατανεμηθώσιν, αίτησι του φορολογουμένου, εις τὸ έτος της εξοφλήσεως και εις τὰ δύο προηγούμενα έτη, εν πάση όμως περιπτώσει ούχι πέραν του έτους της συνολογήσεως του δανείου ή της δημιουργίας της απαιτήσεως.

Αι διατάξεις της παρούσης παραγράφου εφαρμόζονται επί εξοφλήσεως δανείων ή εξαλείψεως υποθήκης ή προσημειώσεως γινόμενων από 1 Ιανουαρίου 1963 και εφεξής.

3. Η διάταξις του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 29 του Ν.Α. 3323)1955, ως τούτο ετέθη διά του άρθρου 7 του Ν.Α. 3765)1957, καταργείται.

4. Εις τους χαρακτηριζομένους ως μικροεπιτηδευματίας, συμφώνως προς την διάταξιν του τελευταίου εδαφίου της περιπτώσεως Β της παραγράφου 4 του άρθρου 4 του Ν. Α. 3323)1955, προστίθενται και οι πλανόδιοι εφημεριδοπώλαι και π' ανόδιοι πωληται του λαϊκού λαχείου.

*Άρθρον 5.

Αι συγχρότησις και λειτουργία της υπό του άρθρου 36 του Ν. Α. 3323)1955 προβλεπομένης Έπιτροπῆς όρίζεται ως κατωτέρω, τροποποιουμένων, ως προς τὸ σημείον τούτο, των αντίστοιχων διατάξεων του ανωτέρω άρθρου.

«Η Έπιτροπή αποτελείται:

α, β, γ) εκ των Διευθυντών Φορολογίας Εισοδήματος, Φορολογικῶν Στοιχείων και Φορολογίας Κεφαλαίου, εν τῷ Υπουργείῳ των Οικονομικῶν, αναπληρουμένων υπό των νομίμων αναπληρωτῶν των, του εκ τούτων, κατά βαθμὸν ἀρχαιοτέρου, ως Προέδρου,

δ) εξ ενός Διευθυντοῦ του Υπουργείου Έμπορίου, όριζομένου μετά του αναπληρωτοῦ του υπό του Υπουργοῦ του Έμπορίου.

ε) εξ ενός αντιπροσώπου του Έμπορικου και Βιομηχανικου Έπιμελητηρίου Αθηνῶν ή του Τεχνικου Έπιμελητηρίου της Ελλάδος, αναλόγως του κρινομένου επαγγέλματος και

στ) εξ ενός αντιπροσώπου του Έπαγγελματικου ή Βιοτεχνικου Έπιμελητηρίου Αθηνῶν αναλόγως του κρινομένου επαγγέλματος, ως μελών.

Χρέη εισηγητοῦ εκτελει εις Τμηματάρχης της Διευθύνσεως Φορολογίας Εισοδήματος όρίζόμενος υπό του Υπουργοῦ των Οικονομικῶν.

Τὰ υπό στοιχεία ε και στ μέλη όρίζονται υπό των οικείων Έπιμελητηριῶν μεθ' ενός ή πλειόνων αναπληρωτῶν.

Γραμματεὺς της Έπιτροπῆς όρίζεται υπό του Προέδρου αὐτῆς υπάλληλος της Διευθύνσεως Φορολογίας Εισοδήματος. Δραστηριότης της Έπιτροπῆς είναι ή γνωμοδότησις περι τῶν καθοριστέων συντελεστών καθαροῦ ή μικτοῦ κέρδους κατά τὰς διατάξεις του άρθρου 36 του Ν. Α. 3323)1955.

Η Έπιτροπή εύρίσκειται εν άπαρτίᾳ παρόντων τούλόγιτον του Προέδρου και δύο εκ των μελών αὐτῆς, αποφαινεται δε κατά πλειοψηφίαν των παρόντων, νικώσης εν ίσοψηφίᾳ της γνώμης του Προέδρου.

2. Η κατά την προηγουμένην παράγραφον Έπιτροπή συγκροτηθήσεται άμα τῆ δημοσιεύσει του παρόντος Ν. Διατάγματος, ή δε γνωμοδότησις αὐτῆς περι τῶν καθοριστέων συντελεστών καθαροῦ ή μικτοῦ κέρδους των έμπορικῶν εν γένει επιχειρήσεων θέλει υποβληθῆ εις τον Υπουργόν των Οικονομικῶν εντός έτους από της συγκροτήσεως της Έπιτροπῆς.

Οι πίνακες συντελεστών, έγκρινόμενοι υπό του Υπουργοῦ των Οικονομικῶν, δημοσιεύονται διά της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως τὸ θραδύτερον εντός μηνός από της υποβολῆς τούτων εις τον Υπουργόν των Οικονομικῶν».

3. Η ισχύς των συνταχθησομένων πινάκων περι τῶν συντελεστών καθαροῦ ή μικτοῦ κέρδους, συμφώνως προς τὰς διατάξεις του παρόντος άρθρου, άρξεται από του οικονομικου έτους 1964.

4. Αι αποφάσεως του Υπουργοῦ των Οικονομικῶν, δημοσιευομένης διά της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως, καθορισθησονται αι λεπτομέρειαι εφαρμογῆς των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

*Άρθρον 6.

1. Η διάταξις της περιπτώσεως δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 35 του Ν.Α. 3323)1955 αντικαθίσταται ως εξής:

αδ) Οι δεδουλευμένοι πάσης φύσεως τόκοι δανείου ή πιστώσεων εν γένει της επιχειρήσεως, εξαίρεισι των τῶν υπερημερίας λόγω όφειλης φόρων, εισφορών και προστίμων προς τὸ Δημόσιον ή άλλα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου».

2. Εις την παράγραφον 5 του άρθρου 8 του Ν.Α. 3843, 1958 προστίθεται άμέσως μετά τὸ πρώτον τὸ ακόλουθο δεύτερον εδαφίον:

«Προς τούτοις εκπίπτεται ή κατά τὸ άρθρον 11 του Ν. 4169)1961 βαρύνουσα τὸ νομικόν πρόσωπον εισφορά υπέρ του Ο.Γ.Α., ή αναλογούσα εις τον φόρον των κερδῶν της αὐτῆς χρήσεως».

3. Η παράγραφος 3 του άρθρου 42 του Ν. Διατάγματος 3323)1955, ως προσετέθη διά της παραγράφου 5 του άρθρου 6 του Ν. Α. 3765)1957, αντικαθίσταται ως ακόλουθος:

«3. Ειδικῶς προκειμένου περι τῶν εν τῷ εξωτερικῷ ὄπῃ ρετιόντων υπαλλήλων του Υπουργείου Έξωτερικῶν και τῶν λοιπῶν Δημοσίων Πολιτικῶν Υπηρεσιῶν, ως και των στρατιωτικῶν, των υπαλλήλων του Έλληνικου Όργανισμοῦ Τουρισμοῦ και των υπαλλήλων της Μονίμου Έλληνικῆς Αντιπροσωπείας παρά ταίς Εὐρωπαϊκαίς Κοινοτήσι, ως καθαρόν εισόδημα εκ μισθωτῶν υπηρεσιῶν λαμβάνεται ποσόν ίσον προς τὸ καθαρόν ποσόν των αποδοχῶν, τὰς οποίας οὔτοι θα έλάμβανον, εάν υπηρέτουν εις τὸ εσωτερικόν».

4. Εις τὸ άρθρον 39 του Ν. Α. 3323)55 προστίθεται ή ακόλουθος νέα παράγραφος 4.

«4. Έάν ο φορολογούμενος ήθελεν αποδείξει ότι ενεκα ζημιῶν εκ φυσικῶν γεγονότων οίον πλημμυρῶν, παγετῶνων, ξηρασίας, γεωργικῶν ασθνεσιῶν κλπ. έμειώθη τὸ εκ της γεωργικῆς εκμεταλλεύσεως εισόδημά του, τὸ καθαρόν τοιούτον δύναται να προσδιορισθῆ διά της χρήσεως συντελεστοῦ κατωτέρου των της προηγουμένης παραγράφου 3, εν πάση όμως περιπτώσει ούχι έλάσσονος του μηδενός.

Αι διατάξεις του προηγουμένου εδαφίου εφαρμόζονται και επί υποθέσεων εκκρεμοσῶν κατά την δημοσίευσιν του παρόντος».

5. Προκειμένου περι απαιτήσεως κατά βιομηχανικῆς επιχειρήσεως υπαχθείσης εις τὰς διατάξεις των Νομ. Διατάγματος 3562)1956 και 3645)1956, δι' ην τὸ Συμβούλιον του Νομ. Διατάγματος 3956 καθώρισε χρόνον εξοφλήσεως μετά την 31 Δεκεμβρίου 1970, ο δικαιούχος αὐτῆς δύναται, εκχωρών εις τὸ Έλληνικόν Δημόσιον ολόκληρον την απαιτησίαν του, να εκπίπτῃ κατ' έτος, εκ του εισοδήματός του, ως ζημίαν του, ποσόν μέχρι 10 οο της εν λόγω απαιτήσεως. Η εκπτώσις άρχεται από του εισοδήματος του υποκειμένου εις φόρον κατά τὸ οίκον. έτος 1959 βάσει του Νομ. Διατάγματος 3323)1955.

6. Αί διατάξεις του άρθρου 8 του Νόμου 3213)1955 περί τροποποίησης και συμπλήρωσης των διατάξεων μέτρων προστασίας της Έπαρχιακής Βιομηχανίας, εφαρμόζονται από της ισχύος αυτών και επί Έπαρχιακών Βιομηχανικών, Βιοτεχνικών και Κασμεμπορικών Έπιχειρήσεων αποκλειστικώς εν συνεταιρισμῷ, ὑπὸ οἰαδήποτε νομικὴν μορφήν, ἐφ' ὅσον ἐγένετο ὑπὸ τούτων χρήσις νέων ἐγκαταστάσεων κτηθεισῶν παρὰ τῶν μελῶν αὐτῶν καὶ παραχωρηθεισῶν αὐταῖς ὑπὸ τούτων, κατὰ χρήσιν, ἐφ' οἷσδήποτε σχέσει καὶ ἡ τοιαύτη κτήσις τῶν νέων ἐγκαταστάσεων καὶ ἐν συνεχείᾳ παραχώρησις τῆς χρήσεως αὐτῶν ἐγένετο μέχρι τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος. Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην τὴν δὲ τοῦ ἀνωτέρω άρθρου ὀριζόμενον ποσοστὸν ἐκπτώσεως εἰς ἀπόλυτον τοῦ διατεθέντος ποσοῦ, διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν παραχωρηθεισῶν εἰς τὴν ἐπιχειρήσιν νέων τρύτων ἐγκαταστάσεων, γίνεσθαι κατὰ τὴν οἰκείαν ἀναλογίαν ἐκ τοῦ μεριδίου τῶν κερδῶν ἐκάστου μέλους, εἰς ἃ ἀνήκουσι κατὰ κυριότητα καὶ ἐγκαταστάσεις αὐταί.

7. Ἡ ὑπὸ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 6 τοῦ άρθρου 13 τοῦ Ν. Α. 3765)1957 ὀριζομένη προθεσμία ἀποσβέσεως τοῦ δημιουργηθέντος ὑπὸ τῶν ἐπιχειρήσεων λογαριασμοῦ ἐναρτητικοῦ παρατείνεται μέχρι καὶ τῆς χρήσεως 1964.

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ άρθρου 12 τοῦ Ν.Α. 3323)1957 αντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

α) τὰς δηλώσεις συντασσομένη ἐπὶ ἐντύπου παρεχομένου ὅταν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, δέον νὰ περιέχη:

α) τὰς πηγὰς προελεύσεως τοῦ εἰσοδήματος καὶ τὸ ἐξ ἐκάστης τούτων εἰσόδημα, τὸ ὁποῖον ὑπάγεται εἰς φορολογία,

β) τὰ ἐξ οἰαδήποτε πηγῆς εἰσόδημα τοῦ φορολογουμένου τῆς συζύγου του καὶ τῶν ἀχειραφετῶν τέκνων του, το ὅποια ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας τοῦ παρόντος νόμου ἐφ' ὅσον ὁ δηλῶν αἰτεῖται τὴν ἐκπτώσιν τούτων ἐκ τοῦ συνολικοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος αὐτοῦ τοῦ προσδιοριζομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 5,

γ) τὰ συντρέχοντα στοιχεῖα δαπανῶν διαβιώσεως, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 5, ὡς καὶ τὰ καθοριζόμενα, ἐπὶ τῇ βάσει τούτων συνολικὸν καθαρὸν εἰσόδημα τοῦ φορολογουμένου,

δ) τὸ ἀσκούμενον ἐπάγγελμα ἢ τὸ εἶδος τῆς ἐπιχειρήσεως ὡς καὶ διορισμὸν ἀντικλήτου, ὡς αἰς τὸ δηλῶν δὲν κατοικεῖ ἢ δὲν διαμένει ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύνανται νὰ καθορίζωνται λεπτομερέστερον ὁ τύπος καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς δηλώσεως ὡς καὶ τὰ ὑποβλητέα σὺν τῇ δηλώσει δικαιολογητικὰ ἔγγραφα.

Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων δύνανται νὰ καθορίζωνται καὶ ἕτερα στοιχεῖα καὶ πληροφορίαι, αἱ ὁποῖαι δέον νὰ ἀναγράφωνται ἐν τῇ δηλώσει.

2. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ άρθρου 59 τοῦ Ν.Α. 3323) 1955 καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς περιπτώσεως α' τῆς παραγράφου 1 προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον:

«Ἐὰν τὸ ἐν τῇ δηλώσει ἀναγραφόμενον εἰσόδημα, τὸ προκύπτον διὰ συντελεστῶν ἐπὶ στοιχείων δαπανῶν διαβιώσεως τοῦ φορολογουμένου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 5, εἶναι μείζον τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ δηλώσει ἀναγραφόμενου εἰσοδήματος ἐκ τῶν καθ' ἕκαστα πηγῶν τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 2, τοῦ προσδιοριζομένου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 17 ἕως καὶ 48, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, διὰ τὴν προσωρινὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου, τὸ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 5 καθοριζόμενον εἰσόδημα».

3. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ άρθρου 15 τοῦ Ν. Διατάγματος 3323)1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει τροποποιηθὲν διὰ τοῦ Ν. Α. 3846)1958 καὶ μετὰ τὸ δεύτερον ἐδάφιον προστίθεται τὸ ἀκόλουθον νέον τρίτον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Ἐὰν τὸ εἰσόδημα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποῖου ἐνεργεῖται ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου, καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 5, τὸ εἰσόδημα τοῦτο καὶ ὁ ἐπ' αὐτοῦ ἀνα-

λογῶν φόρος λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον βεβαιωτέου ποσοῦ».

4. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 50 τοῦ Ν. Α. 3323)1955 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

α) Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς ἐλέγχει τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἐπιδοθημάτων δηλώσεων καθ' ὅσον ἀφορᾷ α) εἰς τὰ ἐπὶ μέρους εἰσοδήματα τοῦ φορολογουμένου τῶν πηγῶν Α' ἕως καὶ Ζ' β) εἰς τὰ δηλούμενα στοιχεῖα δαπανῶν διαβιώσεως τοῦ φορολογουμένου, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 5, καὶ τὸ ἐπὶ τῇ βάσει τούτων καθοριζόμενον συνολικὸν καθαρὸν εἰσόδημα καὶ γ) εἰς τὰ λοιπὰ στοιχεῖα τῆς δηλώσεως φορολογίας. Πρὸς τούτοις προβαίνει εἰς ἐξακρίβωσιν τῶν ὑποχρέων, οἱ ὅποιοι παρέλειψαν τὴν ὑποβολὴν δηλώσεως φορολογίας».

5. Εἰς τὸ ἄρθρον 67 τοῦ Ν. Α. 3323)1955 προστίθεται ἀκόλουθος παράγραφος 6:

«6. Ἐν τῷ καθορισμῷ τοῦ προσθέτου φόρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος άρθρου, ὡς δηλούμενον θεωρεῖται τὸ ποσὸν τοῦ συνολικοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος τοῦ φορολογουμένου, τὸ ὁποῖον λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 ἀναλογούντος φόρου, εἴτε τὸ εἰσόδημα τοῦτο ἐξευρισκῆται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 4 δι' ἀδριστεύσεως τῶν ἐπὶ μέρους εἰσοδημάτων τῶν πηγῶν Α' ἕως καὶ Ζ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 2, εἴτε καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 5».

Ἄρθρον 8.

Χρηματικὴ ποινὴ ἐπὶ φοροδιαφυγῆς.

1. Ἐὰν ὁ ὑπόχρεος εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως φόρου εἰσοδήματος φυσικοῦ προσώπου Ν. Α. 3323)1955 παραλείψῃ νὰ υποβάλῃ ταύτην ἢ υποβάλῃ τοιαύτην ἀνεπικρινῆ, καὶ ἀφ' ἑξῆς τὸ ὀριστικῶς προσδιορισθὲν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 17 ἕως καὶ 48 τοῦ ἀνωτέρω Ν. Διατάγματος, συνολικὸν καθαρὸν εἰσόδημα αὐτοῦ εἶναι ἴσον ἢ ἀνώτερον τῶν δραμῶν 300.000, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ ὀριστικῶς προσδιορισθὲν ποσὸν εἰσοδήματος ἐπὶ πλεόν τοῦ δηλωθέντος - πραγματικοῦ ἢ σημειωτοῦ τοιοῦτου - ἀντιπροσωπεύει ποσοστὸν ἀνώτερον τοῦ 20 ο)ο τοῦ δηλωθέντος, ὑπόκειται εἰς χρηματικὴν ποινὴν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀρμόδιου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 2 καὶ 4 ὀριζόμενα, ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου τοῦ καταλογισθέντος εἰς τὸν ὑπόχρεον συνεχεῖα τοῦ ἐπὶ πλεόν τοῦ δηλωθέντος προσδιορισθέντος εἰσοδήματος, μέχρι ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸν φόρον τοῦτον.

Ἐν ὑποτροπῇ ἐντὸς δετίας, τὰ ἀνωτέρω δρία χρηματικῆς ποινῆς διπλασιάζονται.

2. Αἱ χρηματικαὶ ποιναὶ τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 ἐπιβάλλονται καὶ εἰς βάρος τῶν νομικῶν προσώπων τῶν ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Α. 3843) 1958, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὕψους τοῦ εἰσοδήματος αὐτῶν, εἰς περίπτωσιν παραλείψεως ὑποβολῆς δηλώσεως φορολογίας εἰσοδήματος ἢ ὑποβολῆς ἀνεπικρινοῦς τοιαύτης, ἐφ' ὅσον τὸ ἐπὶ πλεόν τοῦ δηλωθέντος προσδιορισθέν εἰσόδημα αὐτῶν ἀντιπροσωπεύει ποσοστὸν ἀνώτερον τοῦ 20 ο)ο τοῦ δηλωθέντος

3. Ἡ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους χρηματικὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἀρμόδιου φορολογικοῦ δικαστηρίου ἐκτιμῶντος τὸν βαθμὸν τῆς ἀνεπικρινοῦς τοῦ φορολογουμένου, καταγγινώσκεται δὲ διὰ τῆς ἰδίας ἀποφάσεως αὐτοῦ διὰ τῆς ὁποίας καθορίζεται καὶ τὸ συνολικὸν καθαρὸν εἰσόδημα τοῦ φορολογουμένου.

4. Ἐὰν ἡ πράξις τοῦ Οἴκου Ἐφοροῦ διὰ τῆς ὁποίας προσδιορίζεται τὸ συνολικὸν καθαρὸν εἰσόδημα τοῦ φορολογουμένου, κατέστη ὀριστικὴ διὰ τῆς παρῶν ἀπράκτου τῆς πρὸς τὴν ἀκρίβειαν προσφυγῆς προθεσμίας, συντρέχουν δὲ αἱ κατὰ τὸ ἀνωτέρω προϋποθέσεις διὰ τὴν ἐπιβολὴν χρηματικῆς ποινῆς εἰς τὸν φορολογουμένον, τὸ ἀρμόδιον Φορολογικὸν Δικαστῆριον ἐπιλαμβάνεται, κατόπιν προτάσεως τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Φορολογικῆς Δικαιοσύνης, τῆς ἐρεύνης τῆς ὑποθέσεως καὶ τῆς ἐπιβολῆς τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον χρηματικῆς ποινῆς. Ἡ πρότασις αὕτη εἰσάγεται εἰς τὸ Φορολογικὸν Δικαστῆριον ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας

τριών μηνών από της όριστικοποίησώς της πράξεως το Οικονομικού Έφορου.

Η κατά την διάταξιν της παρούσης παραγράφου εισαγωγή της υποθέσεως εις τὸ Φορολογικὸν Δικαστήριον δὲν ἀνατέλλει τὴν βεβαίωσιν καὶ καταβολὴν τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πράξεως τοῦ Οικονομικοῦ Ἐφορου ἀναλογουμένου φόρου.

5. Εἰς τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐπιβαλλομένην χρηματικὴν ποινὴν συμψηφίζονται καὶ οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 67 καὶ 73 τοῦ Ν. Δ. 3323)1955 ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 16 καὶ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. Δ. 3843)1958 ἐπιβαλλόμενοι πρόσθετοι φόροι καὶ χρηματικὰ πρόστιμα λόγῳ παραλείψεως ὑποβολῆς δηλώσεως φορολογίας εισοδήματος ἢ ὑποβολῆς ἀνακριτοῦς τοιαύτης, οἱ ἀναλογούντες εἰς τὴν ἐπὶ πλεόν τοῦ δηλωθέντος καθορισθέν ποσὸν εισοδήματος τοῦ φορολογουμένου, τὸ ὁποῖον ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 9.

1. Ἐὰν τὸ καθαρὸν συνολικὸν εἰσόδημα τοῦ φορολογουμένου, προσδιοριζόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 17 ἕως καὶ 48 τοῦ Ν. Δ. 3323)1955 εἶναι ἴσον ἢ ἀνώτερον τῶν 120.000 δραχμῶν, ἀπαιτεῖται διὰ τὸν χαρακτηρισμὸς ὡς εἰλικρινοῦς τῆς δηλώσεως τοῦ φορολογουμένου καὶ ἡ σύμφωνος γνώμη τοῦ ἀρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ.

2. Ἐὰν τὸ καθαρὸν συνολικὸν εἰσόδημα τοῦ φορολογουμένου, προσδιοριζόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 17 ἕως καὶ 48 τοῦ Ν. Δ. 3323)1955 εἶναι ἀνώτερον τῶν 120.000 δραχμῶν ἀπαιτεῖται διὰ τὴν διοικητικὴν ἐπίλυσιν τῆς φορολογικῆς διαφορᾶς κατὰ τὸ ἄρθρον 51 τοῦ Ν. Δ. 3323)1955 ἢ σύμφωνος γνώμη τοῦ ἀρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας Ἐφορου καὶ Ἐπιθεωρητοῦ, ματαιοῦται ἡ διοικητικὴ ἐπίλυσις τῆς φορολογικῆς διαφορᾶς.

3. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν. Δ. 3848)1958 παραπομπὴ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προβλεπομένην Συμβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς κρίσεως ἐπὶ τῆς ἀπορρίψεως ἢ ἀποδοχῆς τῶν ὑπὸ τοῦ ἐπιτηδευματίου τηρουμένων διελίων χωρεῖ μόνον κατόπιν σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐπιτηδευματίου.

4. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 3848)1958 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«5. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον».

5. Ὁφείλεται φόρου εισοδήματος φυσικῶν προσώπων ἐξουλοῦντες ἐντὸς τῆς προθεσμίας καταβολῆς τῆς πρώτης ἡσέως τὸν ἐπὶ τῇ βάσει ἐμπροθέσμου δηλώσεως τῶν βεβαιωθέντων φόρον, δικαιοῦνται ἐκπτώσεως ποσοστοῦ 50)ο ἐπὶ τοῦ καταβαλλομένου ποσού.

6. Ἡ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ὑπὸ τοῦ Ν. Διατάγματος 3765)1957 δεσπισθείσης φορολογικῆς κλίμακος ἢ τῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος καθορισθέντων ποσῶν ἐκπτώσεων δι' οἰκογενειακὰ βάρη, προκύπτουσα ἐπὶ πλεόν διαφορὰ τοῦ προκαταβληθέντος ἢ παρακρατηθέντος φόρου ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1962 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1963 βεβαιωθησομένης προκαταβληθείσης ἢ τοῦ παρακρατηθησομένου φόρου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος, συμψηφίζεται πρὸς ὄφελός τοῦ φορολογουμένου ἐκ φόρων ἢ τελῶν ἢ ἄλλαις ἐκ τοιαύτων ὀφειλῶν, ἐπιστρέφεται.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Δημοσιευμάτων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ρυθμισθῶσονται τὰ τοῦ χρόνου καὶ τρόπου συμψηφισμοῦ ἢ ἐπιστροφῆς τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον πιστωτικῆς ὑπὲρ τοῦ φορολογουμένου διαφορᾶς.

7. Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1962 ἀμοιβῶν ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν, διὰ ἐξακολουθήσει παρακρατούμε-

νος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 3323)1955, ὡς αὐταὶ ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. 3765)57.

8. Τὰ ἐν τῇ δηλώσει φορολογίας εισοδήματος φυσικοῦ προσώπου ἀναγραφόμενα εἰσοδήματα, περὶ ὧν ἡ διάταξις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 9 Ν.Δ. 3323)55, ἢ τὰ ὀριστικῶς προσδιοριζόμενα τοιαῦτα κατόπιν ἐλέγχου, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ ὑπὸ τῆς αὐτῆς διατάξεως ἐπιβαλλομένου συμπληρωματικοῦ ἀναλογικοῦ φόρου 30)ο, καὶ εἰς τὴν ἐπιθεώσιν ἢ βεβαίωσιν τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κλίμακος τοῦ ἄρθρου 9 βαρύνοντος τὸν ὑπόχρεον φόρου ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 καθοριζομένου συνολικοῦ καθαρῶ εἰσοδήματος αὐτοῦ.

9. α) Αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 3787)57 «περὶ φορολογίας ἐνίων ἐπιχειρήσεων Τύπου» καὶ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Δ. 3846)1958 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 3323)1955 «περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος», ἐφαρμόζονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιχειρήσεων ἐκδόσεως μηνιαίων, δεκαπενθήμερων καὶ ἐβδομαδιαίων ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, τῶν μη κυκλοφορούντων μέτῳ ἀνεγνωρισμένων Πρακτορείων.

β) Ἡ διάταξις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ. 3787)1957 ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Δ. 3846)1958 ἐφαρμόζεται ἀπ' ἡς ἰσχυσε, καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιχειρήσεων ἡμερησίων οἰκονομικῶν ἐμπορικῶν καὶ ναυτικῶν ἐφημερίδων Ἀθηνῶν, ὧν ἡ καταβολὴ κυκλοφορίας, ὡς αὕτη καθορίζεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἴδιου νόμου, εἶνε ἰλάσσω τῶν 5.000 φύλλων. Τυχὸν καταβληθέντα ποσὰ τοῦ τέλους δὲν ἐπιστρέφονται.

γ) Εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ν. Δ. 3787)1957 προστίθεται παράγραφος 3 ἔχουσα οὕτω:

«3. Φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα ἀσκούντα τὰς ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ Ν. Δ. 3787)1957 ἀναφερομένας ἐπιχειρήσεις τύπου, τοῦ ὁποῖο φορολογοῦνται διὰ τὰ ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων κέρδη των, βάσει τοῦ ἀνωτέρω Νομ. Διατάγματος ἢ βάσει τῆς ἰσχυοῦσης νομοθεσίας περὶ φορολογίας εἰσοδήματος φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, δύνανται νὰ ἐπιλέγωσιν ἀνά πενταετίαν τὴν ὑπαγωγὴν των εἰς τι ἐκ τῶν ὡς ἀνω συστημάτων φορολογίας δι' ἐγγράφου δηλώσεως των, ὑποβαλλομένης πρὸς τὸν Οἶκον. Ἐφορον μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους καὶ δ' λήγει ἢ πενταετία.

Ἡ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπιλογῆς ταύτης φορολογία θὰ ἰσχύῃ διὰ τὰ κέρδη τὰ προκύπτοντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πενταετίας ἔτους».

Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ

9 τοῦ Νόμου 4041)1960 ἀναφερομένων ἐπιχειρήσεων τύπου

δ) Δὲν θεωρεῖται εἰσόδημα ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Ν. Δ. 3323)55 καὶ δὲν ὑπόκειται εἰς φόρον τὸ παρεγόμενον ἀντάλλαγμα διὰ τὴν μεταβίβασιν ἐπιχειρήσεων ἐκδόσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν. Δ. 3787)57 «περὶ φορολογίας ἐνίων ἐπιχειρήσεων τύπου» ἐντύπων, εἴτε ἰλοσχερῶς, εἴτε τοῦ δικαιώματος ἐκδόσεως, ὑπ' οἰανδήποτε νομικὴν μορφήν, ἐφ' ὅσον οἱ ἀσκούντες τὰς ἀνω ἐκδοτικὰς ἐπιχειρήσεις εἶχον, κατὰ τὸ ἄρθρον 7 παρ. 2 τοῦ Ν. Δ. 3787)1957 παρατηρηθῆ τῆς εἰδικῆς διὰ τοῦ Ν. Δ. τούτου δεσπισθείσης φορολογίας, αἱ δὲ ἀνω συμβάσεις μεταβιβάσεως ἔχον ἤδη καταρτισθῆ, ἢ διὰ καταρτισθῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1963. Ἡ διάταξις τοῦ παρόντος ἐδαφίου ἐφαρμόζεται διὰ τὸ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1962 καὶ ἐφεξῆς κτώμενον ὡς ἀνω ἀντάλλαγμα.

10. Εἰς τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Ν. Δ. 3323)55 μετὰ τὴν παραγράφου 9 ὡς ἀντικατεστηθῆσαν ὀρισμέναι φράσεις αὐτοῦ διὰ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 3516)56 προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον:

«Εἰς τὴν περιπτώσει ἢ ἐπιβληθεῖσα βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 2597)53 προκαταβολὴ τοῦ φόρου Α' Κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἐβεβαιώθη εἰς

πὸ Δημόσιον Ταμείον εἰς βάρους ἰδιοκτητῶν ἀκινήτων, οἵτινες μετεβίβασαν ἀποδεδειγμένως ταῦτα πρὸ τῆς ὑπαγωγῆς των εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ΚΗ΄ Ψηφίσματος καὶ δὲν κατεβλήθη πρὸς συνψηφισθῆ αὐτὴ ὑπὸ τῶν προκατόχων ἢ καθολικῶν ἢ εἰδικῶν διαδόχων μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἀκυροῦται καὶ διαγράφεται κατὰ τὴν αἰτήσεως τοῦ ὑποχρέου ὑποβαλλομένης εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἶκον. *Ἐφορον μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1962».

11. α) Ἐκ τῆς ὑποκειμένης εἰς τὸν συνθετικὸν φόρον τῶν κλην. ἐτῶν 1949)50 ἕως καὶ 1953)54, καθαρᾶς προσόδου τῶν καπνεμπόρων, τῆς προκυπτούσης ἐξ ἐμπορίας καπνῶν εἰς φύλλα, ὡσάκις αὕτη λαμβάνεται ἐκ τῶν παρὰ τούτων τηρουμένων εἰλικρινῶν βιβλίων, ἀναγνωρίζεται ἔκπτωσης ἄνευ δικαιολογητικῶν δι' εἰδικᾶς δαπάνας διαθέσεως τῶν καπνῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ δημιουργίας νέων ἀγορῶν ὀριζόμενης εἰς ποσοτὸν 4 ο) ἐπὶ τῶν ἐσόδων ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἐντὸς ἐκάστης διαχειριστικῆς περιόδου ἐξαχθειστῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ποσοτήτων καπνοῦ εἰς φύλλα.

Τὸ οὗτω προκύπτον ποσὸν προσόδου δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τοῦ τετραπλασίου τοῦ καταβληθέντος εἰδικοῦ φόρου ἀναλυτικῆς κατηγορίας.

β) Ἐπὶ ὑποχρέου ἰσχυριζομένου ὅτι αἱ εἰδικαὶ δαπάναι του διὰ τὴν διαχειριστικὴν ἐτος εἶναι μεγαλύτεραι τοῦ ὡς ἄνω ἀναγνωριζομένου ποσοῦ, ὁ καθορισμὸς τῆς καθαρᾶς προσόδου ἐκ τῆς ἐμπορίας καπνοῦ εἰς φύλλα διὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐνεργεῖται ἐξωλογοιστικῶς διὰ τῆς ἐφαρμογῆς ἐπὶ τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων του συντελεστοῦ καθαρῶν κέρδους μὲ κατώτατον ὅριον 2 ο) καὶ ἀνώτατον ὅριον 7 ο) ἄνευ εὐχερείας τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ τῶν δικαστηρίων νὰ χρησιμοποιήσωσι συντελεστὴν μεγαλύτερον τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου καὶ ἄνευ δικαιώματος τοῦ ὑποχρέου νὰ ζητήσῃ καθορισμὸν τῆς καθαρᾶς προσόδου του εἰς ποσὸν μικρότερον τοῦ τετραπλασίου τοῦ εἰδικοῦ φόρου τῆς ἀναλυτικῆς κατηγορίας.

γ) Ὑποθέσεις τῶν προηγουμένων ἐδαφίων ἐκκρεμοῦσαι ἐνώπιον τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων οἰουδήποτε βαθμοῦ, κρίνονται ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τούτων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου.

δ) Ὑποθέσεις ἐφ' ὧν δὲν ἠσκήθησαν ἐνδίκῃ μὲτα ὡς καὶ τοιαῦται κρίσεις ὑπὸ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων τελεσιδικῶς, κατὰ διάφορον τρόπον, ἐπανεξετάζονται ὑπὸ τοῦ ἀρμόδιου οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν φορολογικοῦ δικαστηρίου κατὰ περίπτωσιν, ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ τοῦ ἐναγερμένου ὑποβαλλομένη πρὸς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

ε) Τὸ προκύπτον μετὰ τὴν, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου, ρύθμισιν ποσὸν φόρου καταβάλλεται ἄνευ οὐδεμιᾶς προσαυξήσεως, προστίμου ἢ τόκων ὑπερημερίας εἰς 30 ἡμερίαις ὁδοίς, ἐξ ὧν ἡ πρώτη ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως μηνός.

στ) Βεβαιωθέντα ἐπὶ πλέον ποσὰ συνθετικοῦ φόρου ὡς κατὰ προσαυξήσεις, πρόστιμα ἢ τόκοι ὑπερημερίας ἐκπίπτουνται τυχόν δὲ ἀχρεωστήτως καταβληθέντα ποσὰ φόρου κλπ. συμψηφίζονται εἰς ὀφειλομένους ἢ ἐφεξῆς βεβαιωθησόμενους φόρους καθαρῶν προσόδων ἢ εἰσοδήματος ἢ οἰουδήποτε ἐτέρουκ φόρου τοῦ ὑποχρέου.

ζ) Διὰ τοὺς καπνεμπόρους, οἵτινες, ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἤθελον δηλώσει εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ἢ τὸ ἀρμόδιον φορολογικὸν δικαστήριον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐκκρεμῆ ἢ ὑπόθεσις των, ὅτι δὲν ἀποδέχονται τὸν διὰ τῆς παρούσης παραγράφου ὀριζόμενον τρόπον φορολογίας, ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ Κώδικος Φ.Κ.Π., μὲ παρεχομένης ὑποχρεωτικῶς τῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον α' ἐκπτώσεως.

*Ἄρθρον 10.

1. Εἰσοδήματα ἐξ οἰκοδομῶν ἐν τῇ περιοχῇ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας, κτώμενα ὑπὸ φυσικοῦ προσώπου ἀπαλλασσομένου τῆς κατὰ τὸ Ν.Δ. 3323/1955 φορολογίας εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων λόγῳ ποσοῦ, ἀπαλλάσσονται καὶ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 2916/1954 καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 4129/1961, ἐπιβαλλομένου τέλους ὑπὲρ τῆς

ἐκτελέσεως νέων ἔργων ὑδρεύσεως ἐξ Ὑλίκης καὶ ἀποχετεύσεως ἐν τῇ περιοχῇ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας ἐφ' ὅσον τὸ ἐκ τῶν οἰκοδομῶν τούτων ἀκαθάριστον εἰσοδήμα δὲν ὑπερβαίνει τὰς 30.000 δραχμὰς ἐτησίως.

2. Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 2916/1954 καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 4129/1961 ἐπιβαλλόμενον τέλος εἰς βάρους φυσικῶν προσώπων ὑποκειμένων εἰς φόρον εἰσοδήματος, δὲν δύναται νὰ εἶναι ποσὸν ἀνώτερον τοῦ κατὰ τὴν κλίμακα τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ἀναλογουμένου φόρου ἐπὶ τοῦ ὁλοκροῦ εἰσοδήματος αὐτῶν.

Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ ὑποχρέων φυσικῶν προσώπων, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ ἐξ οἰκοδομῶν, κειμένων ἐν τῇ περιοχῇ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας, ἀκαθάριστον εἰσοδήμα αὐτῶν εἶναι ἀνώτερον τῶν δραχμῶν 30.000 ἐτησίως.

3. Τὸ ἐν τῇ δηλώσει φορολογίας εἰσοδήματος φυσικοῦ προσώπου ἀναγραφόμενον εἰσόδημα ἀξ ἀκινήτων, ἢ τὸ δριστηκῶς προσδιοριζόμενον τοιοῦτον κατόπι ἐλέγχου, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν βεβαίωσιν: α) τῶν τελῶν χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν μισθωμάτων ἐξ ἀκινήτων καὶ β) τῶν τελῶν ὑδρεύσεως Πρωτεύουσας καὶ εἰς ἣν ἐπιπέπτωσιν ἢ βεβαίωσιν τοῦ φόρου εἰσοδήματος, τοῦ βαρύνοντος τὸν ὑπόχρεον, ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 προσδιοριζομένου συνολικοῦ εἰσοδήματος αὐτοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δαπανῶν διαβιώσεως αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Φορολογία Κεφαλαίου

*Ἄρθρον 11.

Φόρος μεταβιβάσεως ἀκινήτων.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 1587)1950 ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 3104)1954, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«1. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν μεταβιβάσεως ἰδανικοῦ μεριδίου οἰκοπέδου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀνεγείρεται ἢ πρόκειται νὰ ἀνεγερθῇ πολυκατοικία, βάσει σχεδίου ἐγκειμένου ὑπὸ τῆς τολεοδομικῆς ὑπηρεσίας πρὸ τῆς μεταβιβάσεως, θεωρεῖται κατ' ἀρχήν τὸν τεκμήριον, ὅτι μετὰ τοῦ ἰδανικοῦ μεριδίου τοῦ οἰκοπέδου μεταβιβάζεται ἀπεπαρατωμένον τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς αὐτὸ διαμέρισμα τῆς πολυκατοικίας.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ εἰς περίπτωσιν μεταβιβάσεως ἰδανικοῦ μεριδίου οἰκοπέδου, ἐὰν ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς μεταβιβάσεως τούτου ἤθελον ἐγερθῆ ἢ ὑποβληθῆ πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν τολεοδομικὴν ὑπηρεσίαν σχεδίον ἀνεγέρσεως πολυκατοικίας. Ἐν τῇ περιπτώσει αὕτη ὁ ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἐγερθιζομένου σχεδίου κτισμάτων συμπληρωματικὸς φόρος καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ βάσει βηλωμάτων, ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ σχεδίου τῆς πολυκατοικίας.

Τὸ ἀνωτέρω ἀρχήν τὸν τεκμήριον δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ μεταβιβάσεως ἰδανικοῦ μεριδίου οἰκοπέδου πρὸς πρόσωπα ἀναλαμβάνοντα κατ' ἐπάγγελμα τὴν ἰδίαν δαπάναις ἀνεγερσιν ἰλοκλήρου τῆς πολυκατοικίας».

2. Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Νόμου 1587)1950, ὡς αὐτὸ ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 20 παρ. 7 τοῦ Νόμου 2246)1952 καὶ τοῦ ἄρθρου 8 παρ. 2 τοῦ Ν. Δ. 2561)1953 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς.

*Ἄρθρον 9.

1. Ἐπὶ ἀνακριτοῦς δηλώσεως τῆς ἀξίας ἢ τοῦ φόρου, ἐπιβάλλεται εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ προσαυξήσις ἀπὸ 20 ο) α—40 ο) ε ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου τὸ ὁποῖον δὲν ἐδηλώθη. Δὲν ἐπιβάλλεται προσαυξήσις ἀνακριθείας ὡσάκις ἢ διαφορά μεταξὺ τοῦ δηλωθέντος καὶ τοῦ δριστηκῶς προσδιορισθέντος φόρου δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσοτὸν 20 ο) α. Ἐπὶ παράλειψις ὑποβολῆς δηλώσεως ἐπιβάλλεται προσαυξήσις ἀπὸ 50 ο) α—100 ο) α τοῦ καταλογιζομένου φόρου.

2. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων ἀνακριτοῦς δηλώσεως, ἐπιβάλλεται

λείται πρὸς τούτοις διὰ πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου προ-
τιμον εἰς βάρος τοῦ πωλητοῦ ἴσον πρὸς τὸ ἕμισυ τῆς κατὰ
τὰ ἀνωτέρω εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ προβλεπομένης προσαυ-
ξήσεως».

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ
ἐπὶ τῶν φόρων μεταβιβάσεως ὑποβαλλομένων ἀπὸ 1ης Ὀ-
κτωβρίου 1962 καὶ ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 12.

Φορολογία κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. Δ. 1211/49
«περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων
φορολογικῶν τινῶν νόμων» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

α3. Ἐπὶ περιουσιακῶν στοιχείων κειμένων ἐν τῇ ἄλ-
λοδαπῇ καὶ μεταβιβαζομένων κατὰ κληρονομίαν, κληροδο-
σίαν ἢ δωρεάν αἰτία θανάτου ὡς καὶ περὶ τοιούτων ὀπου-
δήποτε κειμένων, ἐφ' ὅσον ὁ ὑπόχρεος εἰς δήλωσιν διαμένει
ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ, δύναται, ἐὰν διὰ τὸν φορολογούμενον παρήλ-
θεν ἢ νόμιμος πρὸς δήλωσιν προθεσμία καὶ δὲν ἔλαβεν οὗτος
εἰς τὴν οὐσιαστικὴν κατοχὴν του τὰ κληρονομιαία πράγματα,
νὰ χωρήσῃ ἀναβολὴ τῆς φορολογίας τῇ αἰτήσει του ὑποβαλ-
λομένη καὶ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς καταλογιστικῆς πράξεως
τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου, ἀλλὰ πάντως ἐντὸς τῆς πρὸς ἀσκήσιν
τῆς προσφυγῆς προθεσμίας. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀποφαίνεται
ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου 5420/1932».

2. Αἱ ἀποζημιώσεις Ἑλλήνων προσφύγων ἐκ Γιουγκο-
σλαβίας καὶ Ρουμανίας, αἱ καταβαλλόμεναι λόγῳ τῆς ἐθني-
κοποιήσεως ἑλληνικῶν περιουσιῶν ἢ ζημιῶν τούτων ἐκ πο-
λεμικῆς αἰτίας ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου κληρονομίας
ὡς καὶ τῶν τελῶν χαρτοσήμου. Τυχὸν καταβληθεὶς φόρος
καὶ τέλη χαρτοσήμου ἐπιστρέφονται τῇ αἰτήσει τοῦ ἐν-
διαφερομένου ὑποβαλλομένη ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος
τοῦ παρόντος.

3. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1
τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 1641/19 εἶναι, ὅτι καὶ ἐπὶ ἀπο-
ποιήσεως καταπιστευμάτων καὶ περιελεύσεως τούτου εἰς
νομικὰ πρόσωπα ἐπιδιώκοντα σκοποὺς ἐθνοφελεῖς ἢ θρη-
σκευτικoὺς ἢ φιλανθρωπικοὺς ἢ εκπαιδευτικoὺς ἢ κοινω-
φελεῖς, διὰ διατάξεως τελευταίας βουλήσεως τοῦ βεβαρη-
μένου, ἀπαλλάσσονται τὰ στοιχεῖα τοῦ καταπιστευματος
τοῦ ὑπὸ τοῦ βεβαρημένου ὀφειλομένου φόρου κληρονομίας.

4. Κατὰ τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τοῦ δευτέρου ἔδαφίου τῆς παρ.
3 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. 1641/1919 αἱ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμε-
ναι πενταετία καὶ διετία, ἄρχονται ἀπὸ τῆς ὑπὸ Δικαστηρίου
συζητήσεως τῆς περὶ υἰοθεσίας αἰτήσεως.

Ἄρθρον 13.

Τέλη Χαρτοσήμου.

1. Ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου τετάρτου τοῦ Νορ.
Διατάγματος 3903/1958 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπλη-
ρώσεως τῶν διατάξεων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων
καὶ θεσπίσεως διατάξεων τινῶν περὶ τοῦ προσωπικοῦ ὀπη-
ρεσιῶν ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ Ἐλεγ-
κτικοῦ Συνεδρίου κ.λ.π.» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

α7. Ἡ ἐγγραφή ὑποθήκης ἐνεργουμένη ἐπιμελεῖα τοῦ
Δημοσίου δυνάμει νόμου, πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπαιτήσεων αὐ-
τοῦ, ὡς καὶ ἡ ἐξέλιψις ταύτης ἀπαλλάσσονται τῶν τελῶν
χαρτοσήμου καὶ παντὸς δικαιώματος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου
καὶ οἰουδήποτε τρίτου, ἐξαιρέσει τῶν δικαιωμάτων τῶν συμ-
βολαιογράφων, ἅτινα ὀρίζονται εἰς δραχμάς ἑκατὸν (100)»

2. Ἡ παροχὴ δικαιώματος ἐγγραφῆς ὑποθήκης, ὡς
καὶ ἡ ἐγγραφή ὑποθήκης ἐπὶ ἀκινήτων τῶν πρακτέων τοῦ
Ἐθνικοῦ Λαχείου ἢ τρίτων πρὸς ἐξασφάλισιν πληρωμῆς τοῦ
ἀντιτίμου τῶν παραδιδόμενων εἰς τοὺς πράκτορας ὑπὸ τοῦ
Δημοσίου γραμματίων Κρατικῶν Λαχείων, ἀπαλλάσσονται
τῶν τελῶν χαρτοσήμου καὶ παντὸς τέλους ἢ δικαιώματος
ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ Τρίτων, ἐξαιρέσει τῶν δικαιωμάτων
τῶν συμβολαιογράφων καὶ ἀμίσθων φυλάκων μεταγραφῶν,
ἅτινα μειοῦνται εἰς τὸ ἕμισυ μὴ δυνάμενα κατ' ἀνώτατον
ὄριον νὰ ὑπερβῶσι τὰς χιλίας (1.000) δραχμάς.

3. Κατ' ἐξαιρέσει τῶν ὀριζομένων ἐν παραγράφῳ 2
τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931
περὶ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου, ὡς
ἰσχύει σήμερον, ἐπὶ τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ὁ ἐκμισθω-
τὴς τυγχάνει φυσικὸν πρόσωπον ἀπχλασσόμενον τῆς κατὰ
τὸ Ν.Δ. 3323/1955 φορολογίας εἰσοδήματος τὸ τέλος χαρ-
τοσήμου τὸ ἀναλογεῖται ἐπὶ τῶν εἰσπρακτομένων ὑπ' αὐτοῦ
μισθωμάτων καταβάλλεται διὰ χρήσεως κινήτου ἐπιστήματος
ἠπικολλωμένου ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων λήψεως τοῦ μισθώματος
ἢ ἐπικόλλησις τοῦ χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων θὰ ἐνερ-
γῆται μόνον ἐὰν ὁ ἐκμισθωτὴς ἀπχλασσεται τοῦ φόρου εἰ-
σοδήματος. Πρὸς ἐπιβεβαίωσιν δὲ τούτου ὁ ἐκμισθωτὴς ὁ
τοχορεοῦται νὰ ἐγχειρῶσιν σχετικὴν ὑπεύθυνον δήλωσιν πρὸς
τὸν μισθωτὴν, γινομένης ρητῆς περὶ τούτου μνείας εἰς ἐκά-
στην ἀπόδειξιν.

Ἡ μὴ ἐπικόλλησις τοῦ ἀναλόγου κινήτου ἐπιστήματος,
ὡς καὶ ἡ μὴ νομότυπος διαγραφή τούτου ὑπὸ τε τοῦ ἐκμι-
σθωτοῦ καὶ μισθωτοῦ πλὴν τῆς ἐπιβολῆς τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου
13 τοῦ Διατάγματος τούτου προβλεπομένων κυρώσεων, στα-
σεῖ τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἀποδεικτικῆς δυνάμεως.

4. Ἡ Ἐνωσις Ἑλλήνων Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν
συγκάνει τῶν ἀπαλλαγῶν ἀπὸ φόρου, τέλη καὶ εἰσφοράς ὑπὲρ
τοῦ Δημοσίου καὶ τρίτων, τῶν ὁποίων ἀπολαύει, κατὰ τὰς
κειμένας διατάξεις, καὶ ἡ Ἐνωσις Ἀποστράτων Ἀξιωμα-
τικῶν Ἀεροπορίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΦΟΡΟΣ ΚΥΚΛΟΥ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Ἄρθρον 14.

Ἐπιβολὴ εἰδικοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ ἐνιαῖον
εἰδῶν.

1. Ἐπιβάλλεται εἰδικὸς φόρος κύκλου ἐργασιῶν κατὰ
τὰς διατάξεις τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 1-2-1951 ἐπὶ τῶν
κάτωθι εἰδῶν :

α) ἐπὶ τῆς ζακχάρως ἐφ' ὅσον ἀγοράζεται ἢ εἰσάγεται
ὑπὸ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων κατασκευῆς ζαχαρωδῶν προϊόν-
των, εἰδῶν ζαχαροπλαστικῆς, χαλθᾶδων καὶ μὴ τυποποιημέ-
νων εἰδῶν σοκολατοποιίας, παγωτῶν καὶ βουτημάτων.

β) ἐπὶ τῶν ἀκατεργάστων δερμάτων (βοοειδῶν καὶ
ἵπποειδῶν) τὰ ὁποῖα εἰσάγονται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ προέρ-
χονται ἐκ τῆς ἐκδορᾶς ζῶων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.

γ) Ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένου καφέ καὶ
τῶν ὑποκαταστάτων καφέ τῶν δασμολογικῶν κλάσεων
09.01 Α' Β' Γ' τοῦ ἐν ἰσχύϊ Τελωνειακοῦ Δασμολογίου.

2. Ἡ ἰσχύς τῆς διατάξεως τοῦ ἔδαφίου γ' τῆς παραγράφου
1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἄρχεται ἀπὸ τῆς καταθέσεως
τοῦ παρόντος νόμου πρὸς ψήφισιν.

3. Διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ εἰδικοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν
ἐπὶ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων
εἰδῶν, ὡς ἀξία λαμβάνεται ἡ κατὰ τὰ ἔδαφια α' καὶ β' τοῦ
ἄρθρου 2 τοῦ Β. Διατάγματος 1/2/1951 ὀριζομένη.

4. Ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς ὀρίζεται,

α) εἰς τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (300) ἐπὶ τῆς ἀξίας
τῆς ζακχάρως, ἐξαιρέσει τῆς ἀγοραζομένης ἢ εἰσαγομένης
ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑπὸ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων κατασκευῆς
ζαχαρωδῶν προϊόντων κ.λ.π., ἐγκατεστημένων εἰς νησιωτικὰς
πόλεις πληθυσμοῦ κάτω τῶν 50.000 κατοίκων, δι' ἣν τὸ
ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς 200.

β) εἰς τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (300) ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν
ἀκατεργάστων δερμάτων.

γ) εἰς ἕξ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (600) ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ ἐξω-
τερικοῦ εἰσαγομένου καφέ καὶ τῶν ὑποκαταστάτων καφέ.

5. Ὑπόχρεοι πρὸς δήλωσιν καὶ καταβολὴν τοῦ εἰδικοῦ
φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρό-
ντος ἄρθρου κατονομαζομένων εἰδῶν, τυγχάνουσι :

α) ἐπὶ τῆς ζακχάρως, αἱ εἰς τὸ ἔδαφιο α' τῆς παρα-
γράφου 1 τοῦ ἄρθρου τούτου ἀναφερόμεναι βιοτεχνικαὶ ἐπι-
χειρήσεις.

β) επί των άκατεργάστων δερμάτων, των εισαγομένων εκ του έξωτερικού, ό εισαγωγούς.

γ) επί των άκατεργάστων δερμάτων προελεύσεως έσωτερικού αί εις τά έδάφια γ' και δ' τής παραγράφου 7 του παρόντος άρθρου αναφερόμεναι έπιχειρήσεις κατασκευής σολοδερμάτων και βακεττών.

δ) 'Επί του εκ του έξωτερικού εισαγομένου καφέ και των υποκαταστάτων καφέ ό εισαγωγούς.

6. 'Απαλλάσσονται του κατά τό παρόν άρθρον, έπιβάλλομένου ειδικού φόρου κύκλου εργασιών :

α) αί βιοτεχνικαί έπιχειρήσεις κατασκευής των εις τό έδάφιον α' τής παραγράφου 1 του άρθρου τούτου αναφερομένων ειδών, έφ' όσον ή άγοραζόμενη πικρ' αυτών ζάκχαρις, έδν υπερβαίνει τάς 25 χιλιάδας (6.000) χιλιόγραμμα έτησίως.

β) αί εις τά έδάφια γ' και δ' τής παραγράφου 7 αναφερόμεναι βιοτεχνικαί έπιχειρήσεις κατασκευής σολοδερμάτων και βακεττών, διά τά παρ' αυτών εισαγόμενα ή άγοραζόμενα άκατεργάστα δέρματα (προελεύσεως έσωτερικού ή έξωτερικού) μέχρι ποσότητος 18.000 χιλιογράμμων έτησίως.

Δι' άποφάσεων του 'Υπουργού των Οικονομικών ορισθήςονται αί λεπτομέρειαι εφαρμογής τής παρούσης διατάξεως.

γ) τά άκατεργάστα δέρματα έγχωρίου προελεύσεως, τά άγοραζόμενα υπό βυρσοδεψικών έπιχειρήσεων υποκειμένων εις φόρον κύκλου εργασιών κατά τάς διατάξεις του Α.Ν. 690]37.

7. 'Απαλλάσσονται του φόρου κύκλου εργασιών του έδαφ. α' άρθρου 1 Α.Ν. 660]1937 τά ακαθάριστα έσοδα τά προσερχόμενα εκ τής πωλήσεως :

α) ζαχαρωδών προϊόντων, ειδών ζαχαροπλαστικής, χαλβιάδων και μη τυποποιημένων ειδών, σοκολατοποιίας, παγωτών και βουτημάτων, έφ' όσον παράγονται υπό βιοτεχνικών έπιχειρήσεων.

β) ταχηνίου και άποφλοιωμένου σησαμίου.

γ) σολοδερμάτων, έφ' όσον παράγονται υπό έπιχειρήσεων διαθετούσών μέχρι τριών (3) βαρελλών δέψεως (έπεξεργασίας) και πλύσεως έν συνόλω, ή δέ εις σολοδέρματα ήττις παραγωγή αυτών δέν υπερβαίνει τά 28.000 χιλιόγραμμα.

δ) βακεττών, έφ' όσον κατασκευάζονται υπό έπιχειρήσεων διαθετούσών έγκατεστημένην κινητήριον δύνανιν ούχι άνωτέρων των 15 ίππων.

ε) καφέ πεφρυγμένου ή ήλεσμένου.

8. 'Ο χαρακτηρισμός των παραγοουσών τά εις τήν περιπτωσιν α' τής παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου αναφερόμενα είδη έπιχειρήσεων ως βιομηχανικών ή βιοτεχνικών ενεργείται υπό του Οίκου. 'Εφόρου και έν άμφισβητήσει ότι τής 'Επιτροπής του άρθρου 3 παράγρ. 4 του Α.Ν. 660]37.

Δι' άποφάσεως του 'Υπουργού των Οικονομικών ορισθήςονται τά του τρόπου και ορισμοί των υποθέσεων του των ενόπιων τής 'Επιτροπής, ή ενόπιων ταύτης διαδικασίας και τήσιν άλλα λεπτομέρεια.

'Αρθρον 15.

Δήλωσις και καταβολή του φόρου.

'Ο κατά τό άρθρον 14 του παρόντος έπιβαλλόμενος είσπραξικός φόρος κύκλου εργασιών δηλοϋται και καταβάλλεται ως έπικειμένως :

α) 'Επί τής ζακχαρώσεως ή δήλωσις έπιβάδεται έντός έκάστου μηνός και περιλαμβάνει τάς κατά τόν άμέσως προηγούμενον μήνα ποσότητας, αίτινες εισήχθησαν ή ήγοράσθησαν υπό των υποχρέων έπιχειρήσεων. 'Ο επί τής δηλώσεως αναλογών φόρος καταβάλλεται έφ' άπαξ σόν τή δήλωσει.

β) 'Επί των άκατεργάστων δερμάτων των εισαγομένων εκ του έξωτερικού ως και επί του εκ του έξωτερικού εισαγομένου καφέ και των υποκαταστάτων καφέ, κατά τάς έν τούτοις διατάξεις α' και β' τής παρ. 1 άρθρου 3 του Β. Δ]τος 1]21]1951 όριζόμενης διαδικασίας.

γ) 'Επί των άκατεργάστων δερμάτων προελεύσεως έσωτερικού, ή δήλωσις έπιβάδεται έντός έκάστου μηνός και

περιλαμβάνει τάς κατά τόν άμέσως προηγούμενον μήνα ποσότητας των ειδών τούτων αίτινες ήγοράσθησαν υπό των υποχρέων έπιχειρήσεων.

'Ο επί τής δηλώσεως αναλογών φόρος καταβάλλεται έφ' άπαξ σόν τή δήλωσει.

'Αρθρον 16.

1. 'Ο κατά τό άρθρον 1 έδαφ. α' του Α.Ν. 660]37 φόρος κύκλου εργασιών επί των άκαθαρίστων έσόδων των βιοτεχνικών έπιχειρήσεων κατασκευής ζακχαρωδών προϊόντων, αίτινες διά τήν χρονικήν περίοδον από 1.7.58 έως 31.12.58 ήπέκειντο εις φορολογίαν συμφώνως πρός τήν υπ' αριθμ. Μ. 8452]1958 άπόφασιν του 'Υπουργού των Οικονομικών καθορίζεται διά τήν περίοδον από 1.1.1960 μέχρις έναρξεως τής ισχύος του παρόντος εις έν επί τούτοις έκαστόν (1 ο ο) επί τής αξίας τής ζακχαρώσεως τής χρησιμοποιηθείσης διά τήν κατασκευήν των προϊόντων τούτων.

2. Αί κατά τήν προηγούμενην παράγραφον έπιχειρήσεις υποχρεούνται όπως μέχρι τής 1ης Νοεμβρίου 1962 υποβάλουν εις τόν άρμόδιον Οίκον. 'Εφορον δήλωσιν περιλαμβάουσαν τήν ποσότητα και αξίαν τής χρησιμοποιηθείσης κατά τήν χρονικήν περίοδον από 1.1.1960 μέχρις έναρξεως τής ισχύος του παρόντος ζακχαρώσεως και καταβάλουν τόν έφ' αύτης αναλογούντα φόρον εις είκοσι τέσσαρας μηνιαίας δόσεις. Εξ όν ή πρώτη σόν τή δήλωσει, αί δέ λοιπαί έντός των έν συνεχεία έπομένων μηνών.

3. 'Ο οριστικώς βεβαιωθείς φόρος κύκλου εργασιών του έδαφίου α' άρθρου 1 του Α.Ν. 660]37 εις βάρος των κατά τήν παράγραφον 1 του παρόντος άρθρου υποχρέων έπιχειρήσεων κατά τό ως άνω χρονικόν διάστημα έκπίπτειται, ό δέ καταβληθείς τοιοϋτος συμπληφίζεται εις τό ποσόν του φόρου του όφειλομένου βάσει των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

4. Βιοτεχνικαί έπιχειρήσεις κατασκευής ειδών ζαχαροπλαστικής, ζακχαρωδών προϊόντων, μη τυποποιημένων βουτημάτων, παγωτών μη τυποποιημένων, ειδών σοκολατοποιίας μη τυποποιημένων και χαλβιάδων, πλην εκείνων αίτινες ήμπίπτουσιν εις τάς διατάξεις του παρόντος άρθρου, κατέχουσαι εξ εισαγωγής ή άγοράς κατά τήν έναρξιν τής ισχύος του παρόντος ήποθέματα ζακχαρώσεως, των όποιων ή αξία υπερβαίνει τάς 10.000 δραχμάς, υποχρεούνται να δήλωσωσι ταϋτα έντός διμήνου από τής ισχύος του παρόντος, του φόρου υπολογιζόμενου επί τής έν τούτοις τιμολογίας άγοράς αναγραφόμενης αξίας τής ζακχαρώσεως και του έν άρθρω 14 παρ. 4 έδαφ. α' φορολογικού συντελεστού, καταβάλλουσαι τόν φόρον τούτον εις 25 ίσας μηνιαίας δόσεις τής πρώτης σόν τή δήλωσει, των δέ υπόλοιπων έντός των έν συνεχεία έπομένων μηνών.

'Αρθρον 17.

'Επιβολή φόρου κύκλου εργασιών επί ενίων έπιχειρήσεων.

1. 'Επιβάλλεται φόρος κύκλου εργασιών κατά τάς διατάξεις του Α.Ν. 660]37.

α) επί των άκαθαρίστων έσόδων των έπιχειρήσεων έμφιαλώσεως λαματικών ή μη υδάτων.

β) επί των άκαθαρίστων έσόδων των έπιχειρήσεων παραγωγής ψύχους.

γ) επί των πάσης φύσεως άκαθαρίστων έσόδων του 'Οργανισμού Τηλεπικοινωνιών 'Ελλάδος (Ο.Τ.Ε.).

2. Διά τήν εφαρμογήν τής προηγούμενης παραγράφου ως άκαθάριστα έσοδα λαμβάνονται.

α) επί των έπιχειρήσεων έμφιαλώσεως λαματικών ή μη υδάτων, ή τιμή πωλήσεως των υδάτων έμφιαλωμένων μετ' άφαιρέσεως τής αξίας τής φιάλης.

β) επί των έπιχειρήσεων παραγωγής ψύχους, τό σύνολον των κτωμένων φυσικιών δικαιωμάτων.

γ) 'Επί του 'Οργανισμού Τηλεπικοινωνιών 'Ελλάδος, τό σύνολον των κτωμένων έσόδων πάσης φύσεως, άνευ έκπτώσεώς τινος.

3. 'Ο φορολογικός συντελεστής επί των άκαθαρίστων έσόδων των περι όν διατάξεις τής παρ. 1 του παρόντος άρθρου έπιχειρήσεων, όρίζεται εις 25 επί τούτοις έκαστόν (6%)

4. Απαλλάσσονται του φόρου κύκλου εργασιών του Α.Ν. 660]37 τα ακαθάριστα έσοδα των εις τα έδαφια α' και β' της παρ. 1 του παρόντος άρθρου αναφερομένων επιχειρήσεων τα προερχόμενα εκ της πώλησεως ή εκ φυκτικών δικαιωμάτων εξαγομένων εις την άλλοδαπην ή εκ φυκτικών δικαιωμάτων επί προϊόντων εξαγομένων εις την άλλοδαπην.

5. Ο κατά την παράγραφον 3 του άρθρου 5 του Α.Ν. 660]37 συντελεστής φόρου κύκλου εργασιών επί των Τραπεζικών επιχειρήσεων, ως έτροποποιήθη δια της παρ. 1 άρθρου 6 του Ν. 2281]1952, όρίζεται εις τρία επί τοις εκατόν (3%).

6. Εις τον φόρον κύκλου εργασιών της περιπτώσεως α του άρθρου 1 του Α. Ν. 660]1937 υπόκεινται τα ακαθάριστα έσοδα τα προερχόμενα εξ έκτυπέσεως ή λιθογραφήσεως εκ μεταλλων ή άλλων υλών, πλην χάρτου και χαρτονίων.

7. Ο φόρος κύκλου εργασιών του Α.Ν. 660]37 επί των ακαθάριστων εσόδων εξ ασφαλιστρων και δικαιωμάτων πάσης φύσεως των κτωμένων υπό ήμεδαπών ασφαλιστικών επιχειρήσεων επιβάλλεται :

α) προκειμένου περι του κλάδου ασφαλειών ζωής εκ συμβάσεων συναπτομένων μετά προσώπων κατοικούντων και διαμενόντων εν Ελλάδι.

β) προκειμένου περι των λοιπών κλάδων, εκ συμβάσεων δι' ών οι καλυπτόμενοι κίνδυνοι άφορῶσιν άντικείμενα εύρισκόμενα εν Ελλάδι.

8. Ο φόρος κύκλου εργασιών επί των ακαθάριστων εσόδων των επιχειρήσεων παραγωγής και επεξεργασίας μαρμάρων κοπτομένων εις ιδιότητα εργοστάσια ή εις εργοστάσια τρίτων, υπολογίζεται επί της αξίας των μαρμάρων μετά την κοπήν αυτών προσηξημένην κατά τας δαπάνας της περαιτέρω επεξεργασίας της καθιστώσης ταύτα έτοιμον προϊόν προς τοποθέτησιν ή χρησιμοποίησιν ως και κατά τό μικτόν κέρδος. Η αξία αυτή ήτις δύναται να είναι διάφορος αναλόγως προς τό είδος και την ποιότητα των μαρμάρων, όρίζεται δι' άποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών μετά σύμφωνον γνώμην της κατά την παράγραφον 4 άρθρου 3 Α.Ν. 660]37 Έπιτροπής.

Η παράγραφος 2 άρθρου 6 του Α.Ν. 660]37 ως προσετέθη δια της παραγράφου 8 άρθρου 6 του Ν. 2281]1952 καταργείται.

9. Απαλλάσσονται του κατά τας διατάξεις της περιπτ α' άρθρου 1 Α.Ν. 660]37 επιβαλλομένου φόρου κύκλου εργασιών, τα ακαθάριστα έσοδα εκ της πώλησεως του εν τη χώρα παραγομένου άργύρου, πλην του άργύρου εις κόκκους.

Άρθρον 18.

Εάν εκ των ίδιων λογιστικών βιβλίων του ύποχρέου ή εκ τιμολογίων προκύπτη ότι ο φορολογούμενος παρέλειψε να δηλώσῃ ή καταφανώς εδήλωσεν ανακριβώς την προκύπτουσαν εκ των βιβλίων ή των τιμολογίων φορολογητέαν ύλην, ο Οικον. Έφορος εκδίδει προσωρινήν πράξιν προσδιορισμού του φόρου, αντίγραφον δε ταύτης κοινοποιείται εις τον ύπόχρεον.

Η προσωρινή πράξις δέον να περιέχη την εκ των βιβλίων και τιμολογίων του ύποχρέου προκύπτουσαν φορολογητέαν ύλην και τον επί ταύτης αναλογούντα φόρον κύκλου εργασιών μετά των νομίμων προσυζητήσεων.

Κατά της προσωρινής πράξεως επιτρέπονται τα κατά την φορολογικήν διαδικασίαν ένδικα μέσα.

Τά ένδικα ταύτα μέσα δέν αναστέλλουν την προσωρινήν βεβαίωσιν του φόρου.

Αί κατά την προσωρινήν διαδικασίαν εκδιδόμεναι δικαστικαί άποφάσεις αποτελούν προσωρινόν δεδικασμένον και έν επηρεάζουν την κυρίαν δίκην.

Εκ του τελεσιδικώς βεβαιωθησομένου φόρου και προσυζητήσεως βάσει του όριστικού φύλλου έλέγχου ο Οικον. Έφορος εκπίπτει τά καταλογισθέντα τοιαύτα δια της προσωρινής πράξεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Φορολογικαί άπαλλαγαί.

Άρθρον 19.

1. Αί διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 5 του Ν. 4088]1960 περί Τελωνειακού Δασμολογίου εισαγωγής επεκτείνονται και επί των Ισχυουσών άπαλλαγών από πάσης φύσεως φόρους τέλη και δικαιώματα υπέρ το Δημοσίου ή τρίτων.

2. Πάσης φύσεως εν γένει νομικά πρόσωπα επιδιώκοντα έποικειστικώς σκοπούς κοινωφελείς και άνήκοντα εις τά κατωτέρω κατηγορίας, εισάγοντα αγαθά εκ της άλλοδαπης ή προβαίνοντα εις συναλλαγές εν τη ήμεδαπή, απαλλάσσονται, τη αίτήσει των, εν μέρει, των βαρυνόντων ταύτα άμείσων ή έμμέσων φόρων, δασμίων και τελών υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων, πλην του φόρου εισοδήματος, κατά τας επομένα διακρίσεις και κατά την κατωτέρω διαγραφομένην διαδικασίαν.

α) Τά έποικειστικώς νοσηλευτικά ιδρύματα τά μη επιδιώκοντα κερδοσκοπικούς σκοπούς, ως και τά ύφιστάρενα ή συσταθησόμενα θρησκευτικά καθιδρύματα, κατά ποσοστόν 80 ο/ο.

β) Τά όρφανοτροφεία και λοιπά φιλάνθρωπικά, κατά ποσοστόν 70 ο/ο.

γ) Τά εκπαιδευτικά, μη ιδιωτικής φύσεως και τά θρησκευτικά και έθνωφιλικά, κατά 60 ο/ο.

δ) Τά άθλητικά και μουσικά τά μη επιδιώκοντα κερδοσκοπικούς σκοπούς κατά ποσοστόν 60 ο/ο.

Η χορήγησις των άνωτέρω ποσοστών φορολογικής άπαλλαγής προϋποθέτει άφ' ένδης έτε τα υπό των νομικών προσώπων, υπέρ ών ή άπαλλαγή, εισαγόμενα αγαθά ή αι υπ' αυτών συναπτόμεναι συναλλαγαι είναι άπολύτως αναγκαίαι δια την εκπλήρωσιν του υπ' αυτών επιδιωκόμενου σκοπού και άφ' ένόρου έτε ή οικονομική κατάσταση του κλυομένου την φορολογικήν άπαλλαγήν νομικού προσώπου δέν καθιστά έφικτήν την καταβολήν του βαρυνόντος επί φόρου, δασμού, τέλους κλπ. Έν ύσταντί περιπτώσει, τί ποσοστόν της φορολογικής άπαλλαγής καθορίζεται, κατά την διαδικασίαν του έπομένου έδαφίου, κατώτερον του άνωτέρω ήριζομένου, μέχρι και της πλήρους άπορρίψεως της σχετικής αίτήσεως.

Η διαπίστωσις της συνδρομής των κατά τά προηγούμενα έδαφια προϋποθέσεων της φορολογικής άπαλλαγής και ο καθορισμός του ποσοστού ταύτης κατά τας έν αυτοί διακρίσεις, ενεργείται εις έκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν τη αίτήσει του υπέρ ου ή άπαλλαγή δι' άποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών, εκδιδομένης μετά σύμφωνον ήτιολογημένην γνώμην Έπιτροπής.

Διά Β. Διατάγματος, άφ' άπαξ εκδιδομένου, προτάσει του επί των Οικονομικών Υπουργού, καθορισθήσονται τά της συγκροτήσεως της κατά τ' άνωτέρω Έπιτροπής, τά της άμεδιότητος και λειτουργίας αυτής ως και πάσα λεπτομέρεια δια την έφαρμογήν των άνωτέρω διατάξεων της παρούσης παραγράφου.

3. Δημόσια θεάματα εν γένει, εκτελούμενα υπό ξένων καλλιτεχνικών θεατρικών συγκροτημάτων και συμβάλλοντα εις την μεταξύ Ελλάδος και ξένων χωρών ανάπτυξιν των πνευματικών και μορφωτικών σχέσεων, απαλλάσσονται του φόρου δημοσίων θεαμάτων κατά ποσοστόν 20 ο/ο έως 100 ο/ο, επί τῶ όρου της άμοιβαιότητος, και αναλόγως πρός την παρεχομένην υπό της ξένης χώρας άπαλλαγήν εις τό έλληνικά καλλιτεχνικά συγκροτήματα.

Διά κοινής άποφάσεως των Υπουργών Οικονομικών και Έξωτερικών διαπιστωθεί ή συνδρομή των προϋποθέσεων δια την χορήγησιν της κατά τ' άνωτέρω φορολογικής άπαλλαγής και καθορίζεται τό ποσοστόν ταύτης.

4. Διπλωματικοί υπάλληλοι ξένων Κρατών εισάγοντα εν Ελλάδι επιβατηγά αυτοκίνητα δι' ίδιων αυτών χρήσιν, απαλλάσσονται, επί τῶ όρου της άμοιβαιότητος, των αναλογούντων δασμίων και λοιπών φόρων εισπραττομένων κατά την εισαγωγήν ως και της εισφορής Ν.Δ. 3829]1958.

ΚΡΕΤΤΑΛΛΙΟΝ Ε΄.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

*Άρθρον 20.

Διά Βασιλικών Διαταγμάτων εκδιδόμενων προτάσει του Υπουργικού Συμβουλίου επιτρέπεται να όρίζονται μισθοί, αί προσαυξήσεις των μισθών και τὰ επιδόματα των δημοσίων υπαλλήλων, πολιτικών και στρατιωτικών και των υπαλλήλων των Νομικών Προσώπων Δημοσίου δικαίου

*Άρθρον 21.

Αι θέσεις των Προισταμένων Διευθύνσεων και Τμημάτων της Κεντρικής Υπηρεσίας της Γενικής Διευθύνσεως Φορολογίας αί προβλεπόμεναι υπό του άρθρου 75 του υπ' αριθ. 1 του 1961 Β.Δ. «περι διαρθρώσεως του Υπουργείου Οικονομικών κλπ.» όρίζονται, αί επί βαθμοίς 3φ ή 2φ εις 18 και αί επί βαθμοίς 5φ ή 4φ εις 48, όσαι αί διά των άρθρων 1 έως 23 του αυτού Β. Δ. συσταθείσαι αντίστοιχοι οργανωτικοί μονάδες.

*Άρθρον 22.

1. Αί υπό του άρθρου 14 του Β.Δ. 862/1960 «περι οργανώσεως του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους» προβλεπόμεναι τέσσαρες θέσεις επί βαθμοίς 3φ ή 2φ του Κλάδου Α1 Έπιθεωρήσεως παρά τή Διευθύνσει ΔΑΜ Κτημάτων, μεταφέρονται εις τας έν άρθρω 13 του αυτού Βασ. Διατάγματος προβλεπόμενας ομοιοβάθμους θέσεις Διευθυντών επί βαθμοίς 3φ ή 2φ του Κλάδου Α1 Διοικητικού του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, αίτινες έφεξής όρίζονται εις τριάντα.

2. Διά την διά προαγωγής πλήρωσιν των εϋτω μεταφερομένων τεσσάρων θέσεων, συντρέχουσι μετά των κεντημένων τὰ πρὸς προαγωγήν προσόντα Τμηματαρχών επί βαθμῷ 4φ του Κλάδου Α1 Διοικητικού του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και εκ των επί βαθμῷ 4φ υπαλλήλων των Κλάδων Α1 Έπιθεωρήσεως και Α2 Διοικητικού της Διευθύνσεως ΔΑΜ Κτημάτων, οί κεντημένοι τὰ πρὸς προαγωγήν προσόντα, ως και προσόντα σπουδών εκ των όριζομένων υπό του αυτού Βασ. Διατάγματος διά την κατάληψιν εισαγωγικού βαθμοῦ παρά τῷ Κλάδῳ Α1 Διοικητικού του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

3. Διά Βασιλικών Διαταγμάτων εκδιδόμενων τῇ προτάσει του Υπουργοῦ των Οικονομικών θά κατανεμηθῶσιν αί περι ὧν τὸ παρὸν άρθρον θέσεις εις τας έν άρθρω 3 του υπ' αριθ. 862/1960 Β.Δ. προβλεπόμενας υπηρεσιακάς μονάδας του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους. Διά των εϋτών Β.Δ. δύνανται να όρισθῶσιν αί θέσεις αὐταί ως θέσεις προϊσταμένων των έν άρθρω 18 του αυτού ως ἄνω Β. Δ. υπηρεσιῶν.

4. Αί διατάξεις των άρθρων 1 έως 3 του Ν. Α. 4193/1961 έχουσι εφαρμογήν και επί των επί συμβάσει υπαλλήλων της Υπηρεσίας Διαχειρίσεως Άνταλλαξιμων Μουσουλμανικών Κτημάτων.

Αί εις την Υπηρεσίαν ταύτην συσταθῆσόμεναι τακτικαί θέσεις, έν περιπτώσει καταργήσεως της Υ.Δ.Α.Μ.Κ., προστίθενται εις τας αντίστοιχων κλάδων θέσεις του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, καταργούμεναι ἅμα τῇ ὁπωσδήποτε εξέδῳ εκ της υπηρεσίας των κατεχόντων ταύτας.

Ο διορισμός εις τὰς θέσεις ταύτας των περι ὧν ή παρῶσα παράγραφος υπαλλήλων ενεργεῖται δι' ἀποφάσεως του Υπουργοῦ Οικονομικών μετά σύμφωνον γνώμην του αρμοδίου Υπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

Η έν άρθρω 1 του ἄνωτέρω Ν. Α. έτησία προθεσμία διά την εκδασιν των υπ' αὐτοῦ προβλεπομένων Β. Δ. παρατείνεται διά την υπηρεσίαν της Υ.Δ.Α.Μ.Κ. επί τρίμηνον ἀπὸ της λήξεώς της.

*Άρθρον 23.

1. Αί θέσεις των Προισταμένων των κατά τὸ άρθρον 16 του Ν. 3200/55 «περι διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως» ως Ισχύει, παρά ταῖς Νομαρχίας Υπηρεσιῶν Δημοσίου

Λογιστικοῦ επί βαθμῷ 5φ ή 4φ όρίζονται εις πενήντα (50) έν εϋλω αυξανόμενον των επί 5φ ή 4φ βαθμῷ θέσεων του Κλάδου Α1 Διοικητικού του άρθρου 13 του υπ' αριθ. 862/1960 Β.Δ. «περι οργανώσεως του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους» εις εκατόν έπτὰ (107), επί αντίστοιχῳ μειώσει των επί βαθμοίς 8φ έως 6φ θέσεων του Κλάδου Α2 Διοικητικοῦ και των επί βαθμοίς 11φ έως 6φ θέσεων των Κλάδων Β1, Β2 και Β8 του άρθρου 14 του αυτού Β. Διατάγματος.

2. Μέχρι τριῶν (3) των θέσεων επί βαθμῷ 5φ ή 4φ του Κλάδου Α1 Διοικητικοῦ, περι ὧν τὸ άρθρον 13 του υπ' αριθ. 862/1960 Β. Δ./τος δύνανται να πληρωθῶσι και διά προαγωγῆς εκ των υπηρετούντων κατὰ την δημοσίευσιν του παρόντος υπαλλήλων επί βαθμῷ 6φ του αυτού Κλάδου, των κεντημένων υπερεικοσιπενταετη πραγματικῆν συντάξιμον υπηρεσίαν, λαμβανομένων πρὸς ταῦτα υπ' ὄψιν μόνον των ουσιαστικῶν αὐτῶν προσόντων.

3. Τόσον ὁ αριθμός των θέσεων των καταργουμένων ἐξ ἐκάστου των παρ. 1 του παρόντος άρθρου κλάδων, όσον και τὰ της εφαρμογῆς της παραγράφου 2 του άρθρου τούτου, θέλουσι καθορισθῆ δι' ἀποφάσεως του Υπουργοῦ των Οικονομικών μετά γνώμην του αρμοδίου Υπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, δημοσιευομένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

*Άρθρον 24.

1. Έν τέλει του άρθρου 13 του Ν. 1811/1951 προστίθενται αί λέξεις «πλην του κατὰ την παρ. 1 του άρθρου 16 ἡλικίας, ὡς περ δέον να ἔχη ὁ υποψήφιος κατὰ τὸν χρόνον του διαγωνισμοῦ».

Αί διατάξεις του προηγουμένου εδαφίου έχουσι εφαρμογήν και επί των συμμετασχόντων εις τοὺς ἀπὸ 1 Ιανουαρίου 1961 διενεργηθέντας διαγωνισμούς, διά την πλήρωσιν δημοσίων θέσεων, ως και επί των ἐπιλεγέντων υπό του Ἄνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου Διοικ. Δικαιοσύνης πρὸς διορισμόν εις θέσεις φορολογικῶν δικαστῶν, ἐφ' ὧν ή υπό της παραγρ. 1 του άρθρου 106 του Κώδικος Ὁργανισμοῦ Φορολογικῶν Δικαστηρίων προβλεπόμενη ἡλικία ἀρκεῖ διι ὕψιστο κατὰ τὸν χρόνον της ἐπιλογῆς των.

2. Η παρ. 2 του άρθρου 98 του Ν. 1811/1951, ως αντικατεστάθη διά του άρθρου 29 παρ. 6 του Ν. 3200/1955, αντικαθίσταται ως εξής :

«2α. Υπάλληλοι της Α' Κατηγορίας μη έχοντες συμπληρώσει τετραετη πραγματικῆν υπηρεσίαν πολιτικοῦ διοικητικοῦ έν γενεί υπαλλήλου εις θέσεις εκτὸς των ὁρίων των επαρχιῶν Ἀττικῆς, Μεγαρίδος και Αιγίνης παραγόμενοι εις τὸν 5ον ή 4ον ή 3ον ή 2ον βαθμόν τοποθετοῦνται ὑποχρεωτικῶς εις θέσεις του εις ὧν προάγονται βαθμοῦ του κλάδου των εκτὸς των ὁρίων των ρηθεισῶν επαρχιῶν, ἐφ' ὧν προβλέπονται τοιαῦτα.

β. Παρέκλισις ἀπὸ του προηγουμένου εδαφίου επιτρέπεται μετά γνώμην του ΑΣΔΥ ἂν συντρέχουν εἰδι' αἰ υπηρεσιακοῦ λόγου».

*Άρθρον 25.

1. Η εις τὰ έν ενεργεία τακτικὰ μέλη της Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καταβαλλομένη τυχόν σύνταξις, δέν ἐκπίπτειται εκ των παρεχομένων αὐτοῖς συμφώνως τῷ άρθρω 1 του Α.Ν. 350/1945 ἐξόδων παραστάσεως.

Προκειμένου περι των έν ενεργεία μελῶν της Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν των κεντημένων την ἰδιότητα του Κρατικοῦ λειτουργοῦ, ἐκπίπτειται εκ των ἐξόδων παραστάσεως αὐτῶν τὸ ἅμισυ των ἀποδοχῶν των.

2. Τὸ ἐδάφιον α της παραγρ. 3 του άρθρου 3 του Νόμου 2226/1962 «περι κωδώσεως της Συμφωνίας της συνιτώσεως 26ης ετην μεταξὺ Ἑλλάδος και της Εὐρωπαϊκῆς Οικονομικῆς Κοινότητος και ρυθμίσεως ζητημάτων τινῶν σχετικῶν πρὸς την εφαρμογήν αὐτῆς» αντικαθίσταται ως ἀκολουθῶς :

«Παρ. 3α) Μεταξὺ των κατὰ τ' ἄνωτέρω μελῶν της Ἐπιτροπῆς όρίζονται Πρόεδρος και δύο Ἀντιπρόεδροι διά Βασ. Διαταγμάτων εκδιδόμενων μετ' ἀπόφασιν του Υπουργικοῦ Συμβουλίου προτάσει των Υπουργῶν του Συντονισμοῦ και των Ἐξωτερικῶν».

3. Αι διατάξεις τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ Ν. 4952]1931 ἰσχύουν καὶ προκειμένου περὶ τῶν ἀντιστοιχῶν δαπανῶν τῆς Μονίμου Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας παρὰ τὰς Ἑυρωπαϊκῆς Κοινότητι καὶ τῆς Μονίμου Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας παρὰ τοῖς Διεθνεῖς Οἰκονομικοῖς Ὄργανοις Ἀυτικῆς Ἑυρώπης, τοῦ ποσοῦ τῶν δαπανῶν ὀριζομένου διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

4. Ἡ ἀληθῆς ἐννοια τῶν ἄρθρων 11, 12 καὶ 21 τοῦ Α. Ν. 1502]1950 «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν τακτικῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κλπ.» καὶ τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 76 τοῦ Ν. Δ. 3323]1955 «περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος» εἶναι ὅτι δι' αὐτῶν δὲν καθιερώθησαν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν. 899]1943 αἱ προβλεπόμεναι τῆς καταβολῆς ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Νομικῶν Προσώπων καὶ Ὄργανισμῶν εἰς οὓς ἀνατίθενται καθήκοντα Γενικοῦ Γραμματέως. Ἡ τοιαύτη ἀποζημίωσις ἀποτελεῖ μέρος τῶν τακτικῶν ἀποδοχῶν τοῦ ὑπαλλήλου.

Ἐκ τῶν κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀπαιτήσεων τῶν θεμελιωμάτων ἐπὶ τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἀναγνωρίζονται αἱ ἀναγόμεναι εἰς τὸ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1955 καὶ ἐς ἐξῆς χρονικὸν διάστημα.

5. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 12, τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 13, τοῦ ἄρθρου 14, ἐξαιρέσει τοῦ ἐδαφ. γ' τῆς παραγράφου 1 αὐτοῦ, ὡς καὶ ἡ ἰσχὺς τῶν ἄρθρων 15 ἕως καὶ 25 ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

*Ἄρθρον 26.

1. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Ν. Διατάγματος 3558]1956 περὶ ἐνοποιήσεως τῶν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Α. Ν. 1556]1950 καὶ τοῦ Ν. Δ. 2663]1953 προβλεπομένων τελῶν ἐπιβαλλομένη ἐκπαιδευτικῆ εἰσφορά» εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν σχολῶν Μέσης Ἐκπαίδευσως καταργεῖται ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1962]63 καὶ ἐφεξῆς.

2. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταργοῦνται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 ἕως καὶ 10 τοῦ Ἀν. Νόμου 536]1945, ὡς αὐταὶ ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν διὰ τοῦ Ν. Δ. 3559]1956, ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἐπιβολὴν ἐνοριακῆς εἰσφορᾶς, καταβαλλομένης ὑπὸ τῶν ἐν ἐκάστη ἐνορία Ἱεροῦ Νικοῦ κατοικουσῶν ἢ διαμενουσῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὸ ἑρθόδοξον ἐκκλησιαστικὸν δόγμα.

*Ἄρθρον 27.

1. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 3783]1957 δικαιούμενοι σταγῆσως ὑπάλληλοι, ἀπολαύουσι τῶν ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. τούτου προβλεπομένων φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ δυσκολύνσεων κατὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν ἀγορὰν κατοικίας ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία τοῦ ἀγοραζομένου οἰκοπέδου δὲν ὑπερβαίνει τὰς 100.000 δραχμάς, τῆς δὲ οἰκίας μετὰ τοῦ οἰκοπέδου τὰς 300.000 δραχμάς, τῆς τυχόν ἐπὶ πλεόν τῶν ποσῶν τούτων ἀξίας ὑποκειμένης εἰς φόρον κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις.

Εἰδικῶς προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων μὴ ἐχόντων μόνιμον τὴν ἔδραν αὐτῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης (περιφερειακοὶ ὑπάλληλοι) ἢ ὑπὸ τὰς ὡς ἀνω προϋποθέσεις ἀπαλλαγῆ τούτων ἐκ τοῦ φόρου μεταβιβάσεως κινήτων, ἀνατρέχει ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 3783]1957, ὃ δὲ τυχόν καταβληθεὶς φόρος ἐπιστρέφεται τῇ εἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου.

2. Ἡ δευτέρα περίοδος τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ. 3783]1957, καταργεῖται.

3. Δικαίωμα ἀποκτήσεως κατοικίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 3783]57 καὶ ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῇ τιθεμένας προϋποθέσεις, ἔχουν καὶ οἱ μόνιμοι στρατιωτικοὶ ἐν γένει ὑπάλληλοι,

ἰφόσον εὗτοι δὲν ἔτυχον τῶν ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. 2906]54 παρὰ χρομίων φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ δυσκολύνσεων, διὰ πᾶσιν τοῦ Ἀυτονόμου Οἰκοδομικοῦ Ὄργανισμοῦ Ἀξίωμα τικῶν τοῦ στρατοῦ ξηρᾶς, θαλάσσης καὶ ἀέρος (Α.Ο.Ο.Α.)

4. Ὁμοίως δικαίωμα ἀποκτήσεως κατοικίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 3783]1957 καὶ ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῇ ὁριζούμενας προϋποθέσεις ἔχουσι καὶ οἱ συνταξιούχοι τῶν ἐν τῇ Ν. Διατάγματι τούτῳ ὑπαγομένων κατηγοριῶν ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν ὡς καὶ οἱ εἰς κατὰστασιν πολυετούς διαθεσιμότητος τελοῦντες στρατιωτικοὶ ἐν γένει.

5. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 καὶ τῶν παραγράφων 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου τούτου ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

*Ἄρθρον 28.

1. Τὸ α' ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α. Ν. 843]48, ὡς τοῦτο ἀντικαταστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Νόμου 2281]52, ἀντικαθίσταται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1963 ὡς ἐξῆς:

α2. Ἐπιχειρήσεις καταβάλλουσαι ἐτησίως δι' ἀποδοχὰς ποσὸν μέχρι δραχμῶν 180.000 ἐξαιροῦνται τῆς φορολογίας τῆς προηγουμένης παραγράφου 1. Ἐάν τὸ ἐτησίως χορηγούμενον ποσὸν τῶν ἀποδοχῶν ὑπερβαῖν τὰς δραχμάς 180.000 ἢ ἐπ' αὐτῶν φέρος δὲν δύναται νὰ εἶναι ποσὸν μεγαλύτερον τοῦ 10 % τῆς ὑπὲρ τὰς δραχμάς 180.000 διαφορᾶς τῶν χορηγηθεισῶν ἀποδοχῶν».

2. Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α. Ν. 843]48 οἱ κατασκευασταὶ ἐτοιμῶν ἀνδρῶν ἐνδυμάτων διὰ λογαριασμὸν τρίτων (ΦΑΣΟΝ) διὰ τοὺς παρ' αὐτῶν καταβαλλομένους μισθοὺς καὶ ἡμερομίσθια. Οἱ τυχόν διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην ὑφειλόμενοι φόροι διαγράφονται.

3. Διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου πολυτελείας ἐπὶ εἰδῶν παραγομένων ἢ διασκευαζομένων ἐν τῇ Χώρα, ἐξαιρέσει τῶν εἰδῶν τῶν κατηγοριῶν Α', Β' καὶ Δ' (οἰνόπνευμα, ἀπόσταγμα οἴνου καὶ τεγνητὴ μέταξα), ὡς φορολογητέα ἀξία λαμβάνεται ἡ τιμὴ διαθέσεως αὐτῶν εἰς τὴν κατανάλωσιν, ὑπὸ τῶν παραγωγῶν ἢ διασκευαστῶν, μειωμένη κατὰ ἐξήκοντα τοὺς ἑκατὸν (60 %).

4. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδόμενον μετὰ σύμφωνον γνώμη τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 πρ. 4 τοῦ Α. Ν. 660]1937 Ἐπιτροπῆς, δύναται, προκειμένου περὶ ἐπιχειρήσεων ἀσχολουμένων μετὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐμπορίαν εἰδῶν ὑποκειμένων καὶ μὴ εἰς φόρον πολυτελείας, νὰ ὀρίζονται τὰ τοῦ τρόπου ἐξευρέσεως τῆς ἀναλογίας τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν προσερχομένων ἐκ πωλήσεως τῶν εἰδῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς φόρον.

Προκειμένης κρίσεως τοιούτων θεμάτων, τῆς Ἐπιτροπῆς μετέχει, ἀντὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Συνδέσμου Βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίου, ἀντιπρόσωπος τῆς οἰκίας ἐπαγγελματικῆς ὀργανώσεως.

5. Οἱ πωλοῦντες εἶδη ἐξ ἀργύρου ἢ χρυσοῦ ἢ λευκοχρόσου ὡς καὶ κοσμήματα, εἶδη χρυσοχόιας, πολυτίμους λίθους, ἀναπτῆρας κ.λπ. εἶτε δι' ἴδιον λογαριασμὸν εἶτε διὰ λογαριασμὸν τρίτων ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐν τυγχάνουσιν ὑπόχρεοι κατὰ τὸν παρόντα νόμον, ἢ οὐ, ὑποχρεοῦνται, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἢ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως πωλήσεως τῶν εἰδῶν τούτων, νὰ υποβάλλωσιν εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορον, αἴτησιν χορηγήσεως εἰδικῆς ἀδείας πωλήσεως τῶν εἰδῶν. Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος ὑποβολὴ τῆς τοιαύτης αἰτήσεως ὡς καὶ πώλησις τοιούτων εἰδῶν ἄνευ ἀδείας, συνεπάγεται ἐπιβολὴν ποινῆς ἀπὸ 500 μέχρι 10.000 δραχμῶν.

6. Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Νόμου 2029]1952 περὶ προσθήκης κλάσεων τινῶν εἰς τὸ Τελωνειακὸν δασμολόγιον εἰσαγωγῆς καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

α) Ἀπαλλάσσονται τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1991]1939, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, φόρου πολυτελείας, εἶδη παραγόμενα ἢ κατασκευαζόμενα ἐν τῇ Χώρα, ἐφ' ὅσον τὰ εἶδη ταῦτα ἐξάγονται εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν ἐπ' εἰθείας ὑπὸ τοῦ παρόντος ἢ

διασκευάζοντος αυτά ή υπό τρίτου, όστις ήγγράσας ταύτα αποδειγμένως παρ' αὐτοῦ.

Δι' αποφάσεων του Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, θέλει δορισθῆ ἡ διαδικασία τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπαλλαγῆς τῶν ἐξαγομένων εἰδῶν, δυναμένη νὰ ἐρίζηται διάφορος δι' ἕκαστον τῶν εἰδῶν τούτων, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

7. Ἀπαλλάσσονται τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2332]1920, ὡς οὗτος ἰσχύει τροποποιηθεῖς, τελῶν κυκλοφορίας, ὡς καὶ τοῦ ἐφ' ἀπαξ προσθέτου εἰδικοῦ τέλους λόγω πρώτης κυκλοφορίας ἐν Ἑλλάδι, σιάνη ἰδιωτικῆς χρήσεως ἰσχύος κινητήρου μέχρι δέκα (10) ἵππων.

Ἐπὶ βενζινοκάτων, κατῆρων καὶ γιῶτ ἰδιωτικῆς χρήσεως κινουμένων διὰ βενζινομηχανῆς ἢ τοιαύτης πετρελαιοῦ θυνάμεως ἀνωτέρας τῶν δέκα (10) ἵππων τὰ τέλη κυκλοφορίας περιορίζονται εἰς τὸ ἡμισυ.

8. Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Δ]τος 3829]1958 πρόσθετον εἰδικὸν τέλος βενζινοκάτων, κοτῆρων καὶ γιῶτ ἰδιωτικῆς χρήσεως, ὡς καὶ τῶν πετρελαιοκινήτων τοιούτων, ἐρίζεται ἴσον πρὸς τὰ τέλη κυκλοφορίας ἐνὸς φορολογικοῦ ἐξαμήνου.

9. Εἰς περίπτωσιν θέσεως εἰς κυκλοφορίαν τοῦ σιάνη ἀπὸ τοῦ τετάρτου μηνὸς ἐξαμήνου τινός, ἢ θέσεως τούτου εἰς ἀκινήσιαν ἐντὸς τῶν τριῶν πρώτων μηνῶν τοῦ ἐξαμήνου καὶ παραμονῆς τούτου εἰς ἀκινήσιαν μέχρι τέλους αὐτοῦ, ὀφείλεται τὸ ἡμισυ τῶν ἐξαμηνιαίων τελῶν.

10. Ὁ φόρος τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α. Ν. 843]1948 ἐπὶ τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων τῶν χρησιμοποιημένων ὑπὸ ἐπιχειρήσεων Ἀγγειοπλαστικῶν Φαθεντιανῶν καὶ εἰδῶν πορσελάνης μειοῦται εἰς 1 ο)ο μετ' ἀποφάσιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 3 τῆς παραγράφου 4 τοῦ Α. Ν. 660]1937 καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὁ συντελεστῆς μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων ὑπευέρχεται εἰς τὸ κόστος τῆς παραγωγῆς κατὰ ποσοστὸν τοῦλάχιστον 40 ο)ο.

11. Ἐκ τοῦ πίνακος τῶν εἰδῶν τῶν ὑποβαλλομένων εἰς τὸν φόρον καταναλώσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 3829]1958 διαγράφονται αἱ δούγαὶ διὰ παρὰ τὴν τῆς δασμολογικῆς κλάσεως 48β)2β)ς τοῦ προϊσχύσαντος Τελωνειακοῦ δασμολογίου.

*Ἄρθρον 29.

1. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 70 ἕως καὶ 72 τῆς Φορολογικῆς Δικονομίας ἀναστέλλεται ἐπὶ τριστίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐπαναφέρονται ἐν ἰσχύϊ πᾶσαι αἱ προϊσχύουσαι διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἐξώδικον ἐν γένει ἐπιλυσιν τῶν φορολογικῶν διαφορῶν.

2. Ἐπὶ τῶν φορολογικῶν διαφορῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπελύθησαν ἐξώδικως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας ἀπὸ 1 Μαρτίου 1962 μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς ἀποδέχεται τὸν περιορισμὸν τοῦ διὰ τῆς πράξεώς του προσδιορισθέντος προσθέτου φόρου ἢ προσαυξήσεως ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν οικείων διατάξεων τῶν ἐπαναφερομένων ἐν ἰσχύϊ διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου 1.

3. Ἡ ἀσκῆσις ἢ μὴ ἀσκῆσις ἐφέσεως κατὰ ἀποφάσεως Πρωτοβαθμικοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου ἀποφασίζεται ἀπὸ κοινῶ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ ἐποπτεύοντος αὐτὸν Ἐπιθεωρητοῦ. Ἐν περιπτώσει διαφορίας, ἀπεφαίνεται ὁ Γενικὸς Ἐπιτροπὸς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Φορολογικῆς Δικαιοσύνης. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἢ προθεσμια ἀσκήσεως ἐφέσεως τοῦ Δημοσίου ἐρίζεται διμήνη.

4. Τὸ ἄρθρον 159 τοῦ Ν. 4425]1960 ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Ἡ προθεσμια τῶν ἐνδίκων μέσων καὶ ἡ ἀσκῆσις αὐτῶν δὲν ἀναστέλλουσι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως ἐκτὸς ἐὰν ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου διαταχθῇ αὐτῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου, πρὶν ἢ τοῦτο ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς οὐσίας».

5. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

6. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου 1 τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 118]15]22-2-1962 Β. Διατάγματος ἀπερὶ εἰσκαγωγῆς τῆς φορολογικῆς δικονομίας, εἶναι ὅτι τὰ ἐν τῷ πρώτῳ βαθμῷ ἐπιτροπεύομενα ἐνδίκων βουδῆματα κατὰ πράξεων δημοσίων ὀργάνων εἰς τῶν ἀναφερομένων ἐν ἄρθρῳ 73 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας, ἐκδοθεισῶν πρὸ τῆς 1 Μαρτίου 1962, ἀσκιοῦνται ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τῶν ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ προϊσχύοντος τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας δικαίου, ἐφ' ὅσον αἱ προθεσμια εἴσται εἶναι μικρότεροι τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας ὀριζομένων. Ἐὰν αὐταὶ εἶναι ἐραχύτεροι, ἰσχύουσι αἱ προθεσμια τοῦ ἀνωτέρου ἄρθρου τοῦ Κώδικος τῆς Φορολογικῆς Δικονομίας.

Ἐννοια βοηθήματα ἀπορριφθέντα ὑπὸ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων τύποις, ὡς ἀπρὸς ὅπως ἀσκηθέντα, λόγω διαφορικῆς πρὸς τὴν ἀνωτέραν ἄρμησιαν τῶν ὡς ἀνω διατάξεων, εἰσάγονται ἐνώπιον αὐτῶν πρὸς συζήτησιν ἐπὶ τῆς οὐσίας, αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένη ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

7. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ. 4214]1961 ἀπερὶ διατάξεων τινῶν ἀφροσῶν εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων, ἐφαρμόζονται ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου 1961 μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος συζητηθέντων ἐνδίκων ἐν γένει μέσων τῆς ἀμέσου φορολογίας, πλην αἰτήσεων ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου κατ' εἰδικὰς διατάξεις καὶ ἀπορριφθέντων τύποις λόγω ἐκπροθέσμου ἀσκήσεως τῶν, ἢ δι' αἰουθήποτε ἕτερον λόγον, ἀνευ κρίσεως τῆς οὐσίας.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἐφαρμόζονται προκειμένου περὶ ἀποφάσεων τῶν τακτικῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων τοῦ Ν. Δ. 3845]1958, ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου 6.

8. Διὰ τὰς διαφορὰς περὶ ὧν ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 3845]1958 ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ προϊσχύουσαι σχετικαὶ διατάξεις τοῦ Νόμου 4845]1930 «ἀπερὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσθῶν» καὶ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας μέχρι καθορισμοῦ τῆς διαδικασίας ἐκδικάσεως αὐτῶν ἐνώπιον τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων.

9. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3746]57 Ν.Δ. ἀπερὶ ἀσφαλιστικῶν ρητρῶν, φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἄλλων τινῶν διευκολύνσεων εἰς ὁμολογιακὰ δάνεια ἢ προνομιοῦχος μετοχὰς ἐκιδιδόμενας διὰ παραγωγικοὺς σκοποὺς, ὀριζομένη πενταετῆς προθεσμια παρατείνεται ἐπὶ μίαν εἰσέτι πενταετίαν ἀπὸ τῆς λήξεώς της.

10. Ὄφειλαι εἰσφορὰς Ν. Δ. 2709]1953 ἐπὶ τῆς προκλήσεως ὑπεραξίας ἀκινήτων λόγω τῆς διανοίξεως τῆς λεωφόρου Ἀθηνῶν (πρῶην Καθάλως), θέλουσι συμπληρωθῆ πρὸς τὴν ἀποζημιωσιν, ἣτις θέλει καταβληθῆ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὴν ἀπαλλοτριωσιν ζώνης πλάτους 12 μέτρων ἐκατέρωθεν τῆς λεωφόρου ταύτης.

Μέχρι τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ ὡς ἀνω συμπληρωσμοῦ ἀναστέλλεται ἡ εἰσπραξίς τῶν ὀφειλῶν ἐξ εἰσφορᾶς.

*Ἄρθρον 30.

1. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 2963]1922 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 29 Σεπτεμβρίου 1923 καὶ μεταγενεστέρων διατάξεων φόρος καταναλώσεως ἐπὶ τῆς βύνης, αὐξάνεται εἰς δραχμὰς 31,50 κατὰ χιλιόγραμμον βύνης, ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καταθέσεως τοῦ παρόντος Σχεδίου Ν. Διατάγματος εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος.

*Ἄρθρον 31.

Κυροῦται ἐφ' ἧς ἰσχύει ἡ πράξις τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπ' ἀριθ. 97 ἀπὸ 19 Ἰουλίου 1962, ἔχουσα οὕτω :

ΠΡΑΞΙΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 97/19-7-1962

«Περὶ διαρρυθμίσεως τῶν τιμῶν λιανικῆς πωλήσεως τῶν σιγαρέττων καὶ τοῦ ἐπ' αὐτῶν φόρου καταναλώσεως καὶ διευκολύνσεως τῶν ἐξαγωγῶν τούτων εἰς τὴν ἀλλοδαπήν».

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαθὼν ὑπ' ὄψιν :

1) Ὅτι συνεπεία τῶν ὑφισταμένων εἰς χεῖρας τῶν βιομηχανῶν μεγάλων ἀποθεμάτων καπνῶν ἐσωτερικῆς καταναλώσεως καὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1955 σταθεροῦ βιομηχανικοῦ περιθωρίου αὐτῶν ἐπὶ τῶν σιγαρέττων, δὲν ὑφίστανται προϋποθέσεις διαμορφώσεως τῶν τιμῶν ἐσωτερικῆς καταναλώσεως ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζήτησεως.

2) Ὅτι πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου πρῶτα ἀνάγκη λήψεως μέτρων, ἅτινα θὰ μειώσουν εἰς τὸ ἐλάχιστον δυνατὸν ὄριον τὰς ὑφισταμένας δυσμενεῖς, κατὰ τ' ἀνωτέρω, συνθήκας εἰς τὴν ζήτησιν τῶν καπνῶν ἐσωτερικῆς καταναλώσεως.

3) Ὅτι αἱ γενόμεναι προσφάτως ἀυξήσεις τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθῶν τῶν ἐργατοῦπαλλήλων ἐπεβάρυναν τὸ κόστος παραγωγῆς τῶν σιγαρέττων.

4) Ὅτι διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν ἐπιβάλλεται ἡ ἀνάλογος προσαρμογὴ τοῦ βιομηχανικοῦ περιθωρίου διὰ τῆς προσαρμογῆς τῶν τιμῶν πωλήσεως τῶν σιγαρέττων κατὰ τρόπον ὥστε, κατὰ τὸ δυνατόν, ἐλάχιστη νὰ εἶναι ἡ ἐπιβάρυνσις τῶν λαϊκῶν σιγαρέττων.

5) Ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη παρετηρήθη σημαντικὴ ἀύξησις τῆς καταναλώσεως μικρῶν κυτίων σιγαρέττων, συνεπεία τῆς ὁποίας διὰ τὴν συσκευασίαν τοῦ αὐτοῦ ὄγκου σιγαρέττων ἀπαιτοῦνται ἠϋξημένα ὕλικά συσκευασίας, ἅτινα, ὡς εἰσαγόμενα τὸ πλεῖστον ἐξ ἀλλοδαπῆς, συντείνουν εἰς τὴν ἀύξησιν τῆς εἰς ξένον συνάλλαγμα παθητικότητος τοῦ ἐμπορικοῦ μας ἰσοζυγίου, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἀνακύπτει ἀνάγκη ἀνασχέσεως τῆς τάσεως ταύτης τῆς καταναλώσεως.

6) Τὴν ὑφισταμένην ἀνάγκην ἀπλοποιήσεως τῶν διατυπώσεων διὰ τὴν ἐξαγωγήν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν σιγαρέττων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐνισχύσεως αὐτῶν καὶ

7) Σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ

Ἄποφασίζει :

Ἄρθρον 1.

1. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου καταναλώσεως ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ παραγομένων σιγαρέττων, ταῦτα κατατάσσονται, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ χιλιόγραμμον τιμῆς λιανικῆς πωλήσεως τῶν κυτίων τῶν 20 σιγαρέττων εἰς τὰς ἐξῆς ἕξ (6) κατηγορίας.

Α'. Κατηγορία : Ἄπὸ δραχμᾶς 176 ἕως 198 ἀνὰ χιλιόγραμμον.

Β'. Κατηγορία : Ἄπὸ δραχμᾶς 220 ἕως 241 ἀνὰ χιλιόγραμμον.

Γ'. Κατηγορία : Ἄπὸ δραχμᾶς 242 ἕως 264 ἀνὰ χιλιόγραμμον.

Δ'. Κατηγορία : Διὰ τὰ ἄνευ φίλτρου ἀπὸ δρχ. 308 ἕως 330 καὶ διὰ τὰ μετὰ φίλτρου ἀπὸ δρχ. 330 ἕως 352 ἀνὰ χιλιόγραμμον.

Ε'. Κατηγορία : Διὰ τὰ ἄνευ φίλτρου ἀπὸ δρχ. 352 ἕως 374 ἀνὰ χιλιόγραμμον καὶ διὰ τὰ μετὰ φίλτρου ἀπὸ δρχ. 396 ἕως 418.

ΣΤ'. Κατηγορία : Δι' ἅπαντα τὰ σιγαρέττα ἀπὸ δρχ. 440 καὶ ἄνω ἀπεριορίστως ἀνὰ χιλιόγραμμον.

2. Αἱ κατὰ χιλιόγραμμον τιμαὶ λιανικῆς πωλήσεως τῶν κυτίων τῶν 10 σιγαρέττων τῶν Β, Γ, Δ, Ε, καὶ ΣΤ κατηγοριῶν καθορίζονται ὑποχρεωτικῶς ἀνωτέραι τῶν τιμῶν

τῶν ἀντιστοίχων τύπων τῶν κυτίων τῶν 20 σιγαρέττων κατὰ δρχ. 44 ἀνὰ χιλιόγραμμον.

3. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης αἱ τιμαὶ λιανικῆς πωλήσεως τῶν κυτίων τῶν 20 σιγαρέττων καθορίζονται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος καθοριζόμενα κατώτατα ὄρια τιμῶν ἐκάστης κατηγορίας.

Ἐξαιρετικῶς ὅπου αἱ τιμαὶ ὁρισμένων τύπων σιγαρέττων εἶναι ἤδη ἀνωτέραι τῶν κατώτατων ὀρίων τῶν καθοριζομένων ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἢ διατηροῦνται εἰς τὴν ἀνωτέραν ταύτην τιμὴν ἢ κατατάσσονται ὑπὸ τῶν βιομηχανῶν εἰς τὴν ἐπομένην ἀνωτέραν κατηγορίαν.

Αἱ οὕτω καθοριζόμεναι τιμαὶ δὲν δύνανται νὰ μεταβληθῶσιν ἐπὶ ἓν ἔτος, μετὰ τὴν πάροδον τοῦ ὁποίου διὰ πᾶσαν ἐντὸς τῶν ὀρίων τῆς παραγράφου 1 μεταβολὴν τῶν τιμῶν ἀπαιτεῖται ἔγκρισις τῆς Κυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς Καπνοῦ.

4. Προκειμένου περὶ σιγαρέττων Α' Κατηγορίας δύνανται νὰ καθορισθῶσιν τιμαὶ κατώτεροι τῶν 176 δραχμῶν ἀνὰ χιλιόγραμμον ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι διὰ τὰ σιγαρέττα ταῦτα θὰ καταβῆται ὁ διὰ τοῦ ἐπομένου ἄρθρου προβλεπόμενος πάγιος φόρος διὰ τὰ σιγαρέττα Α' Κατηγορίας.

5. Αἱ τιμαὶ λιανικῆς πωλήσεως τῶν ὑπὸ τῆς Καπνοβιομηχανίας Ρόδου παραγομένων κυτίων σιγαρέττων, ἐφ' ὅσον καταλήγουσιν εἰς κλάσμα πεντηκοντάλεπτου στρογγυλοποιοῦνται εἰς ἀκέραιον πεντηκοντάλεπτον.

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ κατὰ χιλιόγραμμον φόρος καταναλώσεως τῶν σιγαρέττων καθορίζεται εἰς τὰ ἀκόλουθα ποσὰ ἐπὶ τῆς κατώτατης τιμῆς ἐκάστης κατηγορίας.

Α'	Κατηγορίας εἰς δραχμᾶς	116
Β'	» » »	143
Γ'	» » »	161
Δ'	» ἄνευ φίλτρου	211
Δ'	» μετὰ »	217
Ε'	» ἄνευ »	242
Ε'	» μετὰ »	258
ΣΤ'	» μετὰ καὶ ἄνευ φίλτρου	285

Διὰ τὸ τμήμα τῆς τιμῆς μεταξὺ κατώτατης καὶ ἀνωτάτης τιμῆς ἐκάστης κατηγορίας εἰς ποσοστὸν 65 0/0 τούτου.

Διὰ τὸ τμήμα τῆς τιμῆς τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 εἰς ποσοστὸν 75 0/0 τούτου.

2. Εἰς τὸν βάσει τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζόμενον φόρον καταναλώσεως περιλαμβάνονται καὶ ἅπαντες οἱ ἐπὶ τῶν σιγαρέττων ἐπιβληθέντες, κατὰ τὰς ἰσχυοῦσας διατάξεις εἰδικοὶ φόροι καὶ εἰσφοραὶ.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ προμήθεια τῶν ἐνεργούντων χονδρικήν ἢ λιανικὴν πώλησιν σιγαρέττων ὀρίζεται εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τῆς τιμῆς λιανικῆς πωλήσεως ὡς ἀκολούθως :

α) ἐπὶ χονδρικῆς πωλήσεως εἰς 2 0/0.

β) ἐπὶ λιανικῆς πωλήσεως εἰς 8 0/0.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ παρ' ἐκάστης βιομηχανίας καταβληθσομένη μέση τιμὴ ἀγορᾶς τῶν καπνῶν ἐσωτερικῆς καταναλώσεως ἐσοδείας 1961 εἰς τοὺς καπνοπαραγωγούς, δεόν νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῆς πραγματοποιηθείσης παρ' ἐκάστης τούτων μέσης τοιαύτης διὰ τὰ καπνὰ ἐσοδείας 1960 κατὰ 10 0/0.

Ὡς τιμὴ ἀγορᾶς νοεῖται ἡ καταβαλλομένη εἰς τὸν παραγωγὸν ἄνευ ἐπιβαρύνσεων ἐκ φόρων, εἰσφορῶν, ἀσφαλιστρῶν προμηθειῶν, μεταφορικῶν καὶ λοιπῶν δαπανῶν βαρυνουσῶν τὸ κόστος ἀγορᾶς τῶν καπνῶν.

2. Δι' ἀποφάσεων τῆς Κυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς Καπνοῦ δύναται νὰ παρακρατεῖται ποσοστὸν 3-5 0/0 τοῦ παρ' ἐκάστης Καπνοβιομηχανίας, μέσης μηνιαίας παραγωγῆς ἀνωτέρας τῶν 5.000 χιλιογράμμων, πραγματοποιουμένου ἔτησιου περιθωρίου ἐφ' ὅσον αἱ συνθήκαι παραγωγῆς καὶ ἐμπορίας τῶν καπνῶν ἐσωτερικῆς καταναλώσεως ὅσον καὶ τῶν σιγαρέττων ἐπιβάλλουν τούτο.

3. Τò κατά τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἐπὶ ἑλαττον καταβαλλόμενον ποσὸν παρ' ἐκάστης Καπνοβιομηχανίας διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν καπνῶν τούτων καὶ τὰ κατά τὴν παράγραφον 2 ποσὰ κατατίθενται, κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθοριζόμενα, εἰς τὸν εἰδικὸν παρὰ τῆ Ἀγροτικῆ Τραπεζῆ τῆς Ἑλλάδος λογαριασμὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον Προστασίας Καπνοπαραγωγῆς».

4. Τò ἐκ τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος προῖόν τοῦ λογαριαμοῦ τούτου διατίθεται διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Καπνοπαραγωγῆς δι' ἀποφάσεων τῆς Κυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς Καπνοῦ καὶ δὲν ἀποδίδεται εἰς τὸν Ἐθνικὸν Ὁργανισμὸν Καπνοῦ.

5. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζονται :

α) Ἡ διαδικασία καταβολῆς τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ διὰ τὸν δι' ὃν προορίζεται σκοπὸν.

β) Τὰ τῆς διακινήσεως τοῦ ὡς ἄνω λογαριαμοῦ, τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ καταβολῶν ἐκ τοῦ λογαριαμοῦ, ὡς καὶ τὰ τοῦ ἐλέγχου τούτων καὶ

γ) πᾶσα ἑτέρα λεπτομέρεια καὶ δαπάνη βαρύνουσα τὸν λογαριασμὸν ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδιδόμενων Πράξεων τῆς Κυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς Καπνοῦ.

*Ἄρθρον 5.

1. Διὰ τὴν λύσιν τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀπαιτούμενων ἐγγυήσεων διὰ τὴν ἐξαγωγήν καπνοβιομηχανικῶν προϊόντων εἰς τὸ Ἐξωτερικόν, δέον νὰ προσάγῃται βεβαίωσις τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐμφαίνουσα ὅτι, ἡ εἰς ξένον συνάλλαγμα ἀξία τῶν ἐξαχθέντων προϊόντων εἰσῆχθη ἢ ἄλλως διεκανονίσθη.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύνανται νὰ καθορίζωνται καὶ ἕτεροι τρόποι λύσεως τῶν ἐγγυήσεων ἢ ἀπαλλαγῆ, ἀπὸ τῆς καταθέσεως τοιούτων, ἐπὶ ἐξαγωγῶν ἐξυπηρετουσῶν εἰδικούς σκοπούς.

2. Ἡ παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἀπὸ 9)12 Δεκεμβρίου 1933 Π. Διατάγματος ἀπερὶ τοῦ τρόπου κατασκευῆς τῶν πρὸς χρῆσιν τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων προοριζομένων (σιγαρέττων) ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι :

α2. Ἡ συνολικὴ χωρητικότης τῶν ἐν παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου πλοίων, ἐξαιρέσει τῶν πολεμικῶν καὶ σπογγαλιευτικῶν, δέον νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῶν 200 τόννων».

3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζεται τὸ μέγεθος τῶν παραγομένων σιγαρέττων, ὁ κατὰ χιλιόγραμμον παραγομένος ἀριθμὸς τούτων, ὅστις προκειμένου περὶ ἐσωτερικῆς καταναλώσεως δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν 880 τεμαχίων, καὶ αἱ ἐπὶ τῶν κυτίων συσκευασίας τῶν Καπνοβιομηχανικῶν προϊόντων ἀναγραφόμενα ἐνδείξεις.

4. Τὸ ἐδάφιον ε' τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α.Ν. 660/37, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 παραγρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 1211/1949, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἐκ πωλήσεως σιγαρέττων συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν κυτίων συσκευασίας σιγάρων, τουμπεκίου καὶ ταμβάκου, ἐφ' ὅσον ἰσχύει ἡ εἰδικὴ ἐπὶ τούτων φορολογία».

Ἡ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. Ν. 3724/1949 Ὑπουργικῇ Ἀποφάσει ὑπ' αὐξήσαντα ἀριθμὸν 68 φράσεις «πλὴν τῶν κυτίων σιγαρέττων» ἀπαλείφεται.

5. Αἱ κείμεναι διατάξεις περὶ φορολογίας τοῦ Καπνοῦ ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι, καθ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται διὰ τῆς παρούσης, αἱ διατάξεις τῆς ὁποίας ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἰσχύν τῆς εὑρεθησομένων ἀνεξοφλήτων αἰτήσεων κοπῆς καπνοῦ, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐν ἐκκρεμάτῃ εὑρισκομένων ἐξαγωγῶν.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν παροῦσαν ὑπ' ἀριθ. 97 πρᾶξιν του, ἧτις τελοῦσα, μερίμνη τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὑπὸ νομοθετικὴν κύρωσιν, ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Τὰ Μέλη

*Ἄρθρον 32.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν δαπανῶν σχετιζομένων μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἐν γένει τοῦ Νόμου 4226/1962 καὶ τοῦ προγράμματος περιφερειακῆς ἀναπτύξεως, συνιστᾶται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Συντονισμοῦ Παγία Προκαταβολή, ἧς τὸ ὕψος καθορίζεται εἰς δραχμὰς ἑκατὸν χιλιάδας (100.000).

Τὸ ποσὸν τοῦτο δύνανται ν' αὐξομειοῦται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ δρῖζεται ὑπόλογος διαχειριστῆς τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω παγίας προκαταβολῆς, μόνιμος δημόσιος υπάλληλος.

*Ἄρθρον 33.

1. Τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Νομικῶν, περὶ οὗ προβλέπει ἡ διάταξις τοῦ ὑπεδαφίου εε' τοῦ ἐδαφίου ιστ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ διὰ τοῦ Ν.Δ. 4114)1960 κωρυθέντος Κώδικος ἀπερὶ Ταμείου Νομικῶν», δρῖζεται ἀπὸ πρώτης Ἰανουαρίου 1963 εἰς ἐννέα τοῖς ἑκατὸν (90)ο.

2. Τὰ ὑφειλόμενα εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν ποσὰ ἐπὶ τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ βᾶσει τῆς δηλώσεως καὶ τοῦ ἰσχυρισμοῦ προσδιοριζομένου φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων διὰ τὰ ἔτη 1961 καὶ 1962 ἀποδίδονται εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν καταβαλλόμενα εἰς δέκα ἴσας ἐτησίαις δόσεις.

*Ἄρθρον 34.

Παρέχεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τὸ δικαίωμα, ὅπως, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προῖη εἰς τὴν διὰ συμπάσεως ἀγορὰν ἐκ τῆς ἐν Χολοαργῷ ἰδιοκτησίας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐκτάσεως μέχρι τριάντονα στρεμμάτων διὰ τὴν στέγασιν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου ἢ καὶ ἄλλων Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν. Διὰ τῆς συμπάσεως οὐσιθῆσονται οἱ καθ' ὅλον ὄρον τῆς ἀγοραπωλησίας ταύτης, ὡς καὶ ὁ τοῦπος τῆς εἰς ἔαρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν πληρωμῆς τοῦ τιμήματος. Ἡ ἀγοραπωλησία αὕτη ἀπαλλάσσεται ἀπὸ παντὸς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτου φόρου, τέλους ἢ δικαιώματος, τῶν δικαιωμάτων τοῦ συμβολαιογράφου περιοριζομένων εἰς δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5.000), τῶν δὲ τοῦ ἀμίσθου ὑποθηκοφύλακος εἰς δραχμὰς χιλίας (1.000).

*Ἄρθρον 35.

1. Ἡ ἀρμοδιότης περὶ καθορισμοῦ καὶ ἐλέγχου τῶν τιμῶν ἐπὶ τῶν φαρμάκων, ἰσοσκευασμάτων καὶ σκευασμάτων ἐν γένει ἐγγωρίου καὶ ἐξωτερικῆς προελεύσεως ἀσκαίται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἑμπορίου, ἐφαρμοζομένων καὶ ὡς πρὸς ταῦτα τῶν διατάξεων τοῦ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος.

2. α) Δι' ἀγορανομικῶν διατάξεων δύνανται νὰ ρυθμίζονται τὰ τῶν τρόπου καθορισμοῦ τῶν τιμῶν τῶν κυκλοφορούντων καὶ νανοεπινομημένων φαρμάκων, ἰσοσκευασμάτων καὶ σκευασμάτων ἐν γένει, ἐπιτρεπομένου συγγρόνως καὶ τοῦ καθορισμοῦ ἀνωτάτων τιμῶν πωλήσεων αὐτῶν.

β) Αἱ ἀγορανομικαὶ αὗται διατάξεις ἢ ἄλλαι πράξεις προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος καὶ ἀφορῶσαι εἰς τὰ περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἐδάφιον φάρμακα ἐν γένει ἐκδίδονται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας.

3. Τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 27)27 Ἰουνίου 1935, ἀπερὶ διατιμήσεως τῶν φαρμάκων» ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ἢ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως καὶ πᾶσα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον καταργοῦνται.

*Ἄρθρον 36.

1. Κυροῦνται, ἀφ' ἧς ἰσχυσαν, αἱ κάτωθι Πράξεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, περὶ ἀποσχῶν ἐν γένει τῶν δημοσίων υπαλλήλων καὶ τῶν υπαλλήλων τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου:

Ὑπ' ἀριθ. 435 τῆς 6 Ἀπριλίου 1951 ἀπερὶ αὐξήσεως τοῦ ἐπιδόματος ἐκτάκτων περιστάσεων τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ Β. Ν. καὶ τῶν ἐκ τούτων προερχομένων ἀξιωματικῶν. (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Ὑπ' ἀριθ. 131 τῆς 16 Φεβρουαρίου 1954 ἀπερὶ αὐξήσεως

των μισθών των δημοσίων πολιτικών και στρατιωτικών υπαλλήλων». (Φ.Ε.Κ. 28 Α')1954).

Υπ' αριθ. 145 τής 19 Φεβρουαρίου 1954 «περι αύξησης του μηνιαίου μισθοῦ των υπαλλήλων των Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' αριθ. 344 τής 27 Φεβρουαρίου 1954 «περι ἐγκρίσεως καταβολῆς ἀπὸ 1 Μαρτίου 1954 εἰς ἅπαντας τοὺς μονίμους ἀξιωματικούς κλπ. ἐπιδόματος στολῆς». (Φ.Ε.Κ. 43 Α')1954).

Υπ' αριθ. 584 τής 8 Μαΐου 1954 «περι ἐπεκτάσεως τῆς ὑπ' αριθ. 344)1954 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἰς τοὺς ὀπίστας τοῦ Στρατοῦ Ἑλλάδος κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 122 Α') 1962).

Υπ' αριθ. 1212 τής 4 Αὐγούστου 1954 «περι συμπληρώσεως τῶν ὑπ' αριθ. 344 καὶ 584 τοῦ 1954 Πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου». (Φ.Ε.Κ. 264 Α')1954).

Υπ' αριθ. 1492 τής 5 Ὀκτωβρίου 1954 «περι αύξησης των μισθών των τακτικῶν δημοσίων πολιτικῶν υπαλλήλων κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 233 Α') 1954), ἐξαιρέσει τοῦ ἀρθρου 3 αὐτῆς.

Υπ' αριθ. 1492 τής 5 Ὀκτωβρίου 1954 «περι τροποποιήσεως τῆς ὑπ' αριθ. 131)1954 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου». (Φ.Ε.Κ. 233 Α')1954).

Υπ' αριθ. 1530 τής 5 Ὀκτωβρίου 1954 «περι προσαυξήσεως μισθῶν υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. λόγω πολυετούς υπηρεσίας». (Φ.Ε.Κ. 266 Α')1954).

Υπ' αριθ. 1850 τής 18 Νοεμβρίου 1954 «περι χορηγήσεως ἐπιδόματος λόγω ἐξόδων παραστάσεως εἰς τοὺς Γενικοὺς Διοικητάς, Γενικοὺς Γραμματεῖς κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' αριθ. 498 τής 18 Μαρτίου 1955 «περι συμπληρώσεως τῆς ὑπ' αριθ. 131)16.2.1954 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου». (Φ.Ε.Κ. 83 Α')1955).

Υπ' αριθ. 892 τής 9 Μαΐου 1955 «περι αύξησης των μισθῶν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ν.Π.Δ.Δ. κατὰ 10 ο)». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' αριθ. 893 τής 9 Μαΐου 1955 «περι αύξησης των μισθῶν των δημοσίων πολιτικῶν και στρατιωτικῶν υπαλλήλων κατὰ 10ο)». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' αριθ. 913 τής 9 Μαΐου 1955 «περι τροποποιήσεως τῆς ὑπ' αριθ. 1530)1954 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' αριθ. 2024)1955 «περι τρόπου καθορισμοῦ τῶν ἀποδογῶν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Σ.Ε.Κ.». (Φ.Ε.Κ. 305 Α')1955).

Υπ' αριθ. 2387 τής 23 Δεκεμβρίου 1955 «περι παροχῆς ἐπιδόματος οἰκογενειακῶν βαρῶν εἰς τακτικούς δημοσίους υπαλλήλους». (Φ.Ε.Κ. 356 Α')1955).

Υπ' αριθ. 66 τής 20 Ἰανουαρίου 1956 «περι παροχῆς ἐπιδόματος εἰς τοὺς τακτικούς υπαλλήλους τῶν Ν.Π.Δ.Δ. κλπ. τοὺς ὑπέχοντες οἰκογενειακὰ βάρη». (Φ.Ε.Κ. 38 Α')1956).

Υπ' αριθ. 169 τής 7 Φεβρουαρίου 1956 «περι χορηγήσεως ἐπιδόματος ἀκριθείας εἰς τακτικούς και ἐκτάκτους δημοσίους υπαλλήλους κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 48 Α')1956).

Υπ' αριθ. 288)1956 «περι ἐπεκτάσεως τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ὑπ' αριθ. 2387)1955 Π.Υ.Σ. και εἰς τὰ ὄργανα τῶν Σωματίων Ἀσφαλείας». (Φ.Ε.Κ. 66 Α')1956).

Υπ' αριθ. 766)1956 «περι ἐπεκτάσεως τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ὑπ' αριθ. 2387)1955 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου και εἰς τοὺς μονίμους ὀπίστας κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 130 Α')1956).

Υπ' αριθ. 820 τής 22 Μαΐου 1956 «περι καταβολῆς ἐπιδόματος στολῆς και εἰς τοὺς εἰς τὴν ἐνεργὴν ὑπηρεσίαν διατελοῦντας ἀξιωματικούς τῆς πολεμικῆς διαθεσιμότητος». (Φ.Ε.Κ. 136 Α')1956).

Υπ' αριθ. 873 τής 31 Μαΐου 1956 «περι καταβολῆς ἐπιδόματος ἀκριθείας εἰς στρατιωτικούς και πολιτικούς υπαλλήλους ὑπηρετοῦντας εἰς Β. Ναύσταθμον κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 142 Α')1956).

Υπ' αριθ. 185)1957 «περι τοῦ ἐπιδόματος ἀκριθείας τῶν

στρατιωτικῶν τῶν ὑπηρετοῦντων εἰς Διόνυσον Ἀττικῆς». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' αριθ. 441)1957 «περι συνεχίσεως τῆς καταβολῆς τοῦ εἰδικοῦ ἐπιδόματος τῆς παρ. 4 τοῦ ἀρθρου 76 τοῦ Ν. Δ. 3323)1955». (Φ.Ε.Κ. 37 Α')1957).

Υπ' αριθ. 1326 τής 10 Ἰουλίου 1957 «περι τροποποιήσεως τοῦ ἰσχύοντος μισθολογίου τῶν δημοσίων πολιτικῶν υπαλλήλων και στρατιωτικῶν». (Φ.Ε.Κ. 124 Α')1957).

Υπ' αριθ. 1327 τής 10 Ἰουλίου 1957 «περι τροποποιήσεως τοῦ ἰσχύοντος μισθολογίου τῶν υπαλλήλων τῶν Ν.Π. Δ.Δ.». (Φ.Ε.Κ. 124 Α')1957).

Υπ' αριθ. 1791 τής 27 Σεπτεμβρίου 1957 «περι συμπληρώσεως τῶν περὶ ἀποδογῶν τῶν ἀπαξιωματικῶν και ἀνθυποπιστῶν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων διατάξεων». (Φ.Ε.Κ. 195 Α')1957).

Υπ' αριθ. 1792 τής 27 Σεπτεμβρίου 1957 «περι παροχῆς ἐπιδόματος εἰς ἅπαντας τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικούς κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 195 Α')1957).

Υπ' αριθ. 1818 τής 11 Δεκεμβρίου 1957 «περι χορηγήσεως ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1958 εἰδικοῦ ἐπιδόματος εἰς ἀξιωματικούς κλπ. τῶν Σωματίων Ἀσφαλείας». (Φ.Ε.Κ. 209 Α')1957).

Υπ' αριθ. 2024 τής 6 Νοεμβρίου 1957 «περι ἐπεκτάσεως τῆς ὑπ' αριθ. 1850)1954 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου και εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' αριθ. 242 τής 6 Φεβρουαρίου 1958 «περι προσθήκης παραγράφου εἰς τὴν ὑπ' αριθ. 1326)1957 Πράξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου». (Φ.Ε.Κ. 20 Α')1958).

Υπ' αριθ. 250 τής 14 Φεβρουαρίου 1958 «περι καταβολῆς ἐπιδόματος στολῆς κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 28 Α')1958).

Υπ' αριθ. 301 τής 14 Φεβρουαρίου 1958 «περι ἐξισώσεως τοῦ διὰ τῆς ὑπ' αριθ. 1850)1954 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου παρεχόμενου μηνιαίου ἐπιδόματος ἐξόδων παραστάσεως πρὸς τὸ ποσοῦτον τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Νομαρχιῶν και Νομαρχῶν». (Φ.Ε.Κ. 38 Α')1958).

Υπ' αριθ. 764 τής 28 Ἀπριλίου 1958 «περι καταργήσεως τῶν λόγω συντάξεων κρατήσεων τοῦ ἀρθρου 78 τοῦ Α. Ν. 1854)1951». (Φ.Ε.Κ. 62 Α')1958).

Υπ' αριθ. 977 τής 23 Ἰουλίου 1958 «περι παροχῆς εἰδικοῦ μηνιαίου ἐπιδόματος εἰς τοὺς ὑπολοχαγοὺς και ἀνθυπολοχαγοὺς κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 113 Α')1958), ἐξαιρέσει τῶν παρ. 1, 2, 3 και 8 αὐτῆς.

Υπ' αριθ. 1004 τής 7 Ὀκτωβρίου 1958 «περι ἐγκρίσεως χορηγήσεως εἰς τοὺς ἐσέδρους ἐκ μονίμων ἀξιωματικούς ἐπιδόματος στολῆς». (Φ.Ε.Κ. 166 Α')1958).

Υπ' αριθ. 1020 τής 25 Νοεμβρίου 1958 «περι καθορισμοῦ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1958 τοῦ βασικοῦ μηνιαίου μισθοῦ και λοιπῶν ἐπιδόματων τῶν τακτικῶν δημοσίων ἐν γένει υπαλλήλων και στρατιωτικῶν». (Φ.Ε.Κ. 213 Α')1958).

Υπ' αριθ. 1031 τής 12 Δεκεμβρίου 1958 «περι καθορισμοῦ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1958 τοῦ βασικοῦ μηνιαίου μισθοῦ κλπ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου». (Φ.Ε.Κ. 221 Α')1958).

Υπ' αριθ. 28 τής 6 Φεβρουαρίου 1959 «περι αύξησης τοῦ μισθοῦ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνηλεῶν Σιδηροδρόμων». (Φ.Ε.Κ. 30 Α')1959).

Υπ' αριθ. 103)1959 «περι χορηγήσεως ἐπιδόματος οἰκογενειακῶν βαρῶν εἰς ἐκτάκτους υπαλλήλους τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν». (Φ.Ε.Κ. 150 Α')1959).

Υπ' αριθ. 129 τής 8 Ὀκτωβρίου 1959 «περι τροποποιήσεως τῆς ὑπ' αριθ. 1020)1958 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου». (Φ.Ε.Κ. 245 Α')1959).

Υπ' αριθ. 130 τής 8 Ὀκτωβρίου 1960 «περι χορηγήσεως ἐπιδόματος οἰκογενειακῶν βαρῶν εἰς υπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ. κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 130 Α')1959).

Υπ' αριθ. 19 τής 11 Φεβρουαρίου 1960 «περι καταβολῆς ἐπιδόματος λόγω ἐξόδων παραστάσεως εἰς τοὺς ἐν διατεταγμένῃ ὑπηρεσίᾳ τελοῦντας Νομάρχας». (Φ.Ε.Κ. 66 Α')1960).

Υπ' αριθ. 75 τής 28 Ἀπριλίου 1960 «περι τροποποιή-

σεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 129)1959 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου». (Φ.Ε.Κ. 58 Α')1960).

Υπ' ἀριθ. 86 τῆς 12 Μαΐου 1960 ἀπερὶ παροχῆς ἐπιδόματος εἰς τοὺς διδασκάλους τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης τῶν Πυγμαλικῶν καὶ Μουσουλμανικῶν Σχολείων Ἐλλάδος». (Φ.Ε.Κ. 80 Α')1960).

Υπ' ἀριθ. 108 τῆς 27 Ἰουνίου 1960 ἀπερὶ χορηγήσεως ἐξόδων παραστάσεως εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' ἀριθ. 124 τῆς 26 Ἰουλίου 1960 ἀπερὶ ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τῶν ὑπ' ἀριθ. 1530)1954 κλπ. Πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Προσωπικοῦ τῶν Νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων (Φ.Ε.Κ. 124 Α')1960).

Υπ' ἀριθ. 145 τῆς 30 Αὐγούστου 1960 ἀπερὶ τροποποιήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 108 τοῦ 1960 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου». (Φ.Ε.Κ. 146 Α')1960).

Υπ' ἀριθ. 179 τῆς 28 Νοεμβρίου 1960 ἀπερὶ καθορισμοῦ ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1960 τοῦ βασικοῦ μηνιαίου μισθοῦ κλπ. τῶν δημοσίων ἐν γένει ὑπαλλήλων κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 189 Α')1960).

Υπ' ἀριθ. 180 τῆς 28 Νοεμβρίου 1960 ἀπερὶ καθορισμοῦ νέου βασικοῦ μηνιαίου μισθοῦ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ν.Π.Δ.Δ.». (Φ.Ε.Κ. 189 Α')1960).

Υπ' ἀριθ. 205 τῆς 19 Δεκεμβρίου 1960 ἀπερὶ ἀνακλήσεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 7 τῆς ὑπ' ἀριθ. 179)1960 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου». (Φ.Ε.Κ. 208 Α')1960).

Υπ' ἀριθ. 52 τῆς 30 Μαρτίου 1961 ἀπερὶ χορηγήσεως ἐπιδόματος παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ εἰς τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὸ Σῶμα τῆς Τελωνοφυλακίης». (Φ.Ε.Κ. 64 Α')1961).

Υπ' ἀριθ. 96 τῆς 12 Ἰουλίου 1961 ἀπερὶ αὐξήσεως τοῦ εἰδικοῦ ἐπιδόματος τῶν λειτουργῶν τῆς Στοιχειώδους καὶ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως». (Φ.Ε.Κ. 120 Α')1961).

Υπ' ἀριθ. 127 τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1961 ἀπερὶ τροποποιήσεως τῶν ὑπ' ἀριθ. 179)1960 κλπ. Πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ αὐξήσεως ἀποζημιώσεων δι' ὑπερρωρικὴν ἐργασίαν κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 162 Α')1961).

Υπ' ἀριθ. 210 τῆς 3 Νοεμβρίου 1961 ἀπερὶ χορηγήσεως ἐφ' ἀπαξ ἀμοιβῆς εἰς τὰ ὄργανα τῶν Σωματίων Ἀσφαλείας διὰ τὴν κατὰ τὴν περίοδον τῶν ἐκλογῶν ὑπερπασχόλησιν τῶν». (Φ.Ε.Κ. 210 Α')1961).

Υπ' ἀριθ. 27 τῆς 27 Μαρτίου 1962 ἀπερὶ χορηγήσεως ἐξόδων παραστάσεως εἰς τοὺς Ἐπάρχους». (Φ.Ε.Κ. 58 Α')1962).

Υπ' ἀριθ. 73 τῆς 15 Ἰουνίου 1962 ἀπερὶ χορηγήσεως εἰς τοὺς δικαστικοὺς λειτουργοὺς ἐπιδόματος ἐξόδων κινήσεως». (Φ.Ε.Κ. 99 Α')1962).

Υπ' ἀριθ. 80 τῆς 29 Ἰουνίου 1962 ἀπερὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 3 τῆς ὑπ' ἀριθ. 1020)1958 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου». (Φ.Ε.Κ. 102)1962).

Ἀρθροῦ 1 ὑπ' ἀριθ. 193 τῆς 13 Δεκεμβρίου 1960 ἀπερὶ ρυθμίσεως θεμάτων ὑπερρωρικῆς ἐργασίας κλπ. τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων». (Φ.Ε.Κ. 203 Α')1960).

II. Κυροῦνται, ἀφ' ἧς ἰσχυρῶν, αἱ κάτωθι Ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις, ἀφορῶσαι εἰς ἀποδοχὰς δημοσίων ὑπαλλήλων:

Υπ' ἀριθ. 174761 τῆς 8 Ἰουνίου 1953 κοινή ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ Οἰκονομικῶν ἀπερὶ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ τεχνικοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Δημοσίων Ἔργων τοῦ ἐνταχθέντος εἰς τὰς θέσεις τοῦ ἀπὸ 27)30 Ἰουνίου 1952 Β. Δ)τος». (Φ.Ε.Κ. 178 Β')1962).

Υπ' ἀριθ. 219775 τῆς 10 Δεκεμβρίου 1954 ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ Οἰκονομικῶν ἀπερὶ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ βασικοῦ μηνιαίου μισθοῦ τοῦ ἐπὶ 4ῳ βαθμῷ ὑπομηχανικοῦ». (Φ.Ε.Κ. 278 Β')1962).

Υπ' ἀριθ. 12523 τῆς 18 Μαΐου 1954 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ἀπερὶ τῶν ἀποδοχῶν θυμάτων πολέμου ὑπηρετούντων εἰς Δημοσίας Ὑπηρεσίας». (Φ.Ε.Κ. 278 Β')1962).

Υπ' ἀριθ. 173538 τῆς 25 Ἰουνίου 1955 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ἀπερὶ παροχῆς εἰδικοῦ ἐπιδόματος εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Νομαρχιῶν». (Φ.Ε.Κ. 278 Β')1962).

Καὶ αἱ διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. πρωτοκόλλου τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους ἀποφάσεων τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ 174033)1956, 276760)1956, 326575)1957, 322833)1957, 48935)1957, 69776)1957, 136503)1957, 2125)1959, 177350)1959, 21160)1960, 163459)1960, 341323)1960 γενόμεναι τροποποιήσεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 173538)1955 ἀποφάσεως δι' ὧν ἐπεξετάθη τὸ ἐπίδομα ἀποκεντρώσεως α) ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1956 καὶ εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς καὶ τῆς παρ' αὐτῇ Ὑπηρεσίας Δημοσίου Λογιστικοῦ, β) ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1957 εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν ἀρχαιοφυλακείων τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Ἱστορικοῦ Ἀρχαίου Κρήτης, καὶ γ) ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1959 εἰς τοὺς Νομαρχὰς ὑπὸ τὸν περιορισμὸν τῆς μὴ ὑπερβάσεως τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 1000 μηνιαίως, ἐνεκρίθη ἡ καταβολὴ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1957 ἐπιδόματος 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ εἰς τοὺς κλητῆρας τῆς Α' Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἐξαίρεσις τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν, περιορίσθη ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1957 τὸ ἐπίδομα ἀποκεντρώσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὑπηρεσιῶν Δημοσίου Λογιστικοῦ εἰς 20 ο)ο ἐπὶ τοῦ βασικοῦ αὐτῶν μισθοῦ καὶ ἐνεκρίθη ἡ συνέχισις τῆς καταβολῆς τοῦ ἐπιδόματος ἀποκεντρώσεως.

III. Κυροῦνται, ἀφ' ἧς ἰσχυρῶν, αἱ κάτωθι Πράξεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀφορῶσαι εἰς ἀποζημιώσεις δημοσίων ὑπαλλήλων κλπ.

Υπ' ἀριθ. 693 τῆς 17 Ἰουλίου 1948 ἀπερὶ δικαιολογήσεως ἀποδοχῶν ὑπαλλήλων ἀπαγομένων ὑπὸ τῶν συμμοριτῶν». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' ἀριθ. 704 τῆς 19 Αὐγούστου 1949 ἀπερὶ τροποποιήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 693)1948 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' ἀριθ. 663 τῆς 1 Ἰουνίου 1951 ἀπερὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 693)1948 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' ἀριθ. 1838 τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1955 ἀπερὶ χορηγήσεως ἐπιδόματος σεισμοπληξίας εἰς ἡμερομίσθιον προσωπικὸν Νομοῦ Μαγνησίας». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' ἀριθ. 34 τῆς 17 Φεβρουαρίου 1959 ἀπερὶ ἀπαλλαγῆς τῶν χρεῶν τῶν πλημμυροπαθῶν Κομοτηνῆς καὶ Χανίων κλπ. ἐν προσαυξήσεων ἐκπροθέσμου καταβολῆς». (Φ.Ε.Κ. 40 Α')1959).

Αἱ περὶ παροχῆς ἐξόδων ἐγκαταστάσεως εἰς τοὺς μετατιθεμένους οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους ὑπ' ἀριθ. 77 τῆς 10 Ἰανουαρίου 1951 (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962), 945 τῆς 28 Αὐγούστου 1952 (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962) καὶ 599 τῆς 8 Μαΐου 1954 (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962), καταργούμεναι διὰ τοῦ παρόντος.

Υπ' ἀριθ. 1341 τῆς 1 Αὐγούστου 1955 ἀπερὶ μισθοδοσίας τῶν ἐκτάκτων». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' ἀριθ. 2440 τῆς 30 Νοεμβρίου 1955 ἀπερὶ ἀναστολῆς τῆς ἰσχύος τῶν συντάξεων τῶν περιπτώσεων δ', γ' καὶ δ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ Ν. Δ. 2500)1953». (Φ.Ε.Κ. 354 Α')1955).

Υπ' ἀριθ. 25 τῆς 10 Ἰανουαρίου 1958 ἀπερὶ παρατάσεως ἐκδόσεως καὶ δημοσιεύσεως Β. Δ. ἡ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Ν. Δ. 3768)1957». (Φ.Ε.Κ. 6 Α')1958).

Υπ' ἀριθ. 834 τῆς 8 Ἰουνίου 1954 ἀπερὶ συνέχισις μισθοδοσίας ἐπὶ συμβάσει ὑπαλλήλων». (Φ.Ε.Κ. 130 Α')54).

Υπ' ἀριθ. 1794)1957 ἀπερὶ ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 79 καὶ 87 τοῦ Νόμου 1811)1951 καὶ εἰς τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς τοὺς ἀπελαθέντας ἐκ Κύπρου». (Φ.Ε.Κ. 211 Α')1957).

Υπ' ἀριθ. 2236 τῆς 20 Δεκεμβρίου 1957 ἀπερὶ ἐγκρίσεως τῆς δαπάνης νοσηλείας τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν Χρ. Θηβαίου». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' ἀριθ. 794 τῆς 2 Μαΐου 1958 ἀπερὶ ἐγκρίσεως δαπάνης διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ νεκροῦ τοῦ γονευθέντος Ἐπιθεωρητοῦ Δημοσίων Ὑπολόγων Ἰωάννου Ἀναστασοπούλου». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' ἀριθ. 2046 τῆς 4 Δεκεμβρίου 1954 ἀπερὶ διαθέσεως

ποσού 175.000 δι' αντιμετώπισιν εργατικών ζητημάτων Βόλου». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' αριθ. 995)1958 «περί διαθέσεως ποσού υπέρ του Ταμείου Συντάξεως Προσωπικού Ηλεκτροφωτισμού Θεσσαλονίκης». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Αί περί των αποζημιώσεων των εν αλλοδαπή στρατιωτικών, υπ' αριθ. 776 τής 16 Δεκεμβρίου 1949 (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962), 560 του 1955 (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962), 18 του 1959 (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962), 124 του 1959 (Φ.Ε.Κ. 196 Α')1959).

Υπ' αριθ. 2441 τής 30 Δεκεμβρίου 1955 «περί αναγραφής πιστώσεως διά την οικονομικήν διευκόλυνσιν προς απόκτησιν στέγης εις στερούμενους τοιαύτης δημοσίους υπαλλήλους». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' αριθ. 572 τής 4 Μαΐου 1957 «περί εξοφλήσεως εις δόσεις του εκτάκτου φόρου ωφελείας του άρθρου 6 τής υπ' αριθ. 37)1947 προκηρύξεως του Στρατιωτικού Διοικητού Δωδεκανήσου». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' αριθ. 1450 τής 25 Ιουλίου 1957 «περί ρυθμίσεως του θέματος τής τέως Γερμανικής Σχολής». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' αριθ. 1256 του 1957 «περί παροχής εξόδων κινήσεως εις τα μέλη και τους Γραμματείς κλπ. των διά τής υπ' αριθ. 42400)1957 αποφάσεως του κ. Προέδρου τής Κυβερνήσεως συσταθείσων «Επιτροπών». (Φ.Ε.Κ. 123 Α')1957).

IV. Κυρούται ή εις βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού γενομένη από 1 Ιουλίου 1953 μέχρι 30 Ιουνίου 1959 καταβολή των αποδοχών του προσωπικού του Ταχυδρομικού Ταμειυτηρίου.

V. Κυρούται ή δυνάμει των υπ' αριθ. 35808)1956, 39975)1956, 39976)1956, 41070)1956, 45885)1956, 78001)1956, 77147)1956 και 45876)1956 αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών γενομένη καταβολή α) κατ' αποκοπήν εξόδων κινήσεως εκ δραχμών πεντακοσίων (500) μηνιαίως διά τους μήνας Φεβρουάριον και Μάρτιον 1956 εις το Προσωπικόν τής Γενικής Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικού, τής Γενικής Διευθύνσεως Φορολογίας, Ελεγκτικού Συνεδρίου, Εθνικού Τυπογραφείου και Υπηρεσίας Κρατικών Προμηθειών, β) κατ' αποκοπήν εξόδων κινήσεως εκ δραχμών διακοσίων πενήκοντα (250) μηνιαίως διά τους μήνας Φεβρουάριον και Μάρτιον 1956 εις τους κλητήρας των ως άνω Υπηρεσιών, και γ) κατ' αποκοπήν αποζημιώσεως λόγω υπερωριακής εργασίας διά τους μήνας Φεβρουάριον και Μάρτιον 1956 εκ δραχμών διακοσίων πενήκοντα μηνιαίως εις το προσωπικόν των Κεντρικών Υπηρεσιών των λοιπών Υπουργείων, τής Νομαρχίας Αττικής, τής Ταχυδρομικής Υπηρεσίας, του Νοσοκομείου Ανδρούς Συγγρού, των Κρατικών Λαχείων και των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

VI. Κυρούται ή υπ' αριθ. 276759 τής 15 Οκτωβρίου 1956 απόφασις των Υπουργών των Οικονομικών και Συγκοινωνιών και Δημοσίων Έργων «περί παροχής κατ' αποκοπήν εξόδων κινήσεως εις το προσωπικόν τής Ταχυδρομικής Υπηρεσίας», έχουσα ούτω:

«Οι Υπουργοί Οικονομικών και Συγκοινωνιών και Δημοσίων Έργων.

Έχοντες υπ' όψει: 1) Ότι ή φύσις τής Ταχυδρομικής Υπηρεσίας επιβάλλει μετακινήσεις εκτός γραφείου του προσωπικού αυτής, συνεπαγομένης δαπάνας κινήσεως και 2) τας διατάξεις του άρθρου 13 του Α. Ν. 1502)1950, αποφασίζομεν:

1. Παρέχομεν εις τους υπαλλήλους των Κεντρικών και Περιφερειακών Υπηρεσιών τής Γενικής Διευθύνσεως Ταχυδρομείων και του Ταχυδρομικού Ταμειυτηρίου αποζημιώσιν λόγω εξόδων κινήσεως, ήν όρίζομεν κατ' αποκοπήν εις δραχμάς τριακοσίας (300) μηνιαίως.

Τής κατά τ' άνωτέρω αποζημιώσεως δέν δικαιούνται αι καθαρίστριαι.

2. Η κατά τ' άνωτέρω αποζημιώσις δέν καταβάλλεται εις τους εξ οιασδήποτε στίτας μή προσφέροντας υπηρεσίας.

Έν άπουσία του υπαλλήλου εκπίπτειται εκ τής άνωτέρω αποζημιώσεως το έν είκοστόν πέμπτον δι' έκαστην εργάσιμον ήμέραν.

3. Ο Προϊστάμενος τής Υπηρεσίας δύναται δι' ήτιολογημένην πράξιν να εκπίπτει εκ των αποζημιώσεων τής παρούσης τας άναλογούσας ήμέρας, καθ' ός ή άπόδοσις εργασίας του δικαιούχου έμφανίζεται μειωμένη, λόγω έλλείψεως υπηρεσιακού ζήλου.

4. Η άνωτέρω αποζημιώσις εντέλλεται διά καταστάσεων του άρμαδίου διά την εκκαθάρισιν και έντολήν πληρωμής των αποδοχών υπαλλήλων εις βάρος ίδίας πιστώσεως και πληρώνεται δεδουλευμένως κατά μήνα.

Αί καταστάσεις πληρωμής θα τηρηθώσι μέχρι νεωτέρας ήμών διαταγής μεταξύ των άντιτίμων του χρηματικού ύπολοίπου των Ταμείων.

Έπί των σχετικών καταστάσεων ο εκκαθαριστής βεβαιού ότι οι έν αύταις περιλαμβανόμενοι υπάλληλοι προσέφερον υπηρεσίαν καθ' άπάσας τας εργάσιμους ήμέρας του μηνός ή των ήμερών των άπουσιών ένός έκάστου.

Αί αποζημιώσεις του προσωπικού του Ταχυδρομικού Ταμειυτηρίου καταβάλλονται εκ του Δημοσίου Ταμείου.

Η ισχύς τής παρούσης άρχεται από 1 Νοεμβρίου 1956

Η παρούσα κυρωθήσεται νομοθετικώς.

Οι Υπουργοί

Έπί των Οικονομικών

Έπί των Συγκοινωνιών.

VII. Κυρούται αι από 1ης Νοεμβρίου 1956 έκδοθείσαι αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, δι' όν έχορηγήθησαν κατ' αποκοπήν αποζημιώσεις λόγω υπερωριακής εργασίας εκ δραχμών 160—500 μηνιαίως εις το προσωπικόν των Δημοσίων Υπηρεσιών και των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου το μή λαμβάνον πέραν των τακτικών αυτού αποδοχών προσθέτους απολαύς ή οιασδήποτε αποζημιώσεως ή ειδικά επιδόματα διά την εκτέλεσιν των κυρίων αυτού καθηκόντων ή προσθέτων τοιούτων.

VIII. Κυρούται αι αποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών, δι' όν έχορηγήθη:

α) Από 1 Μαρτίου 1957 κατ' αποκοπήν αποζημιώσις λόγω υπερωριακής εργασίας εκ δραχμών έκαστον (100) μηνιαίως εις το προσωπικόν των φυλακών, των αναμορφωτικών Σχολείων και τής οικονομικής κατά θέλασσαν Αστυνομίας και από 1 Ιουλίου 1957 όμοια αποζημιώσις εκ δραχμών διακοσίων πενήκοντα (250) μηνιαίως εις τους ειδικούς τεχνικούς υπαλλήλους των άγροτικών φυλακών.

β) Από 1ης Ιουνίου 1957 κατ' αποκοπήν αποζημιώσις λόγω υπερωριακής εργασίας εκ δραχμών έκαστον (100) μηνιαίως εις τους Αρχιφύλακας — Γραμματείς Άγρονομίων.

γ) Από 1ης Μαρτίου 1957 αποζημιώσις επιφυλακής εκ δραχμών έκαστον (100) μηνιαίως εις τους μέχρι και του βαθμού του Ένωμοτάρχου και Αρχιφύλακος τής Αστυνομίας Πόλεων τους ύπηρετούντας εις την περιφέρειαν τής τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης και Θεσσαλονίκης και από 1 Ιουλίου 1957 όμοια αποζημιώσις εις τους αντίστοιχου βαθμού υπαλλήλους τής Πυροσβεστικής Υπηρεσίας.

IX. Κυρούται αι αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών δι' όν αι κατά τας προηγούμενα έδάφια αποζημιώσεις άπηλλάγησαν των κρατήσεων υπέρ του Έπικουρικού Ταμείου Χωροφυλακής και του Έπικουρικού Ταμείου των υπαλλήλων τής Αστυνομίας Πόλεων.

X. Κυρούται ή διά τής υπ' αριθ. πρωτοκόλλου του Υπουργείου Οικονομικών (Γ.Δ.Α.Α.) 139004 του 1958 απόφασεως του Υπουργού των Οικονομικών, γενομένη καταβολή κατ' αποκοπήν αποζημιώσεως λόγω υπερωριακής εργασίας εκ δραχ. είκοσιν ήμερησίως εις το προσωπικόν τής ταχυδρομικής υπηρεσίας διά την κατά την περίοδον των εκλογών (12 Απριλίου μέχρι τής 11 Μαΐου 1958) υπερωριακήν εργάσιαν αυτού.

XI. Επιτρέπεται ύπως μετ' απόφασιν του Υπουργού των Οικονομικών εφαρμόζονται αι διατάξεις του άρθρου 15 του Νόμου 6254)1934 και διά την εκκαθάρισιν και την πληρω-

μήν κατ' άποκοπήν άποζημιώσεων παρεχομένων εις δημοσίους υπαλλήλους προς αντιμετώπισιν των έξόδων κινήσεως εις ά υποβάλλονται δια την έκτέλεσιν τής ύπηρεσίας των ή ως άμοιρή ύπερώρακιής αυτών άπαρρολήσεως. Κυρούνται αι μέτρη τής δημοσιεύσεως του παρόντος έκδοθείσαι σχετικαι άποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών.

XII. Κυρούνται αι κάτωθι Υπουργικαι άποφάσεις, άφορῶσαι εις επιδόματα σεισμοπλήκτων υπαλλήλων δημοσιευθείσαι εις τό ύπ' άριθ. 278 τής 8.8.1962 φύλλον τής Εφημερίδος τής Κυβερνήσεως (τεύχος Β') :

α) Υπ' άριθ. πρωτοκόλλου του Γενικού Δογιστηρίου του Κράτους 115159 τής 27 Απριλίου 1955 άποφάσις των Υπουργών Συντονισμού και Οικονομικών «περι παροχής επιδόματος εις τους δημοσίους υπαλλήλους και στρατιωτικούς τής περιφέρειας Βόλου».

β) Υπ' άρ. 139849)1955, 2000673)1965, 2023333)55, 245758)1955, 326610)1955, 334139)1955, 45755)1955, 195918)1956, 296893)1956, 100403)1957, 232663)1956, 177453)1957, 216754)1957, 263450)1957, 274036)1957 άποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.

XIII. Κυρούνται ή ύπ' άριθ. 270645)1948 άποφάσις του Υπουργού των Οικονομικών «περι καθορισμού ύποχρεώσεων των των μετόχων του Μ.Τ.Π.Υ.» (Φ.Ε.Κ. 198 Β')1948).

*Άρθρον 37.

I. Κυρούνται, άφ' ής ίσχυσαν, αι κάτωθι Πράξεις του Υπουργικού Συμβουλίου, άφορῶσαι εις συντάξεις εν γένει:

Υπ' άριθ. 342)1954 «περι αύξήσεως των συντάξεων εν γένει του Δημοσίου». (Φ.Ε.Κ. 41 Α')1954).

Υπ' άριθ. 931 τής 9 Μαΐου 1955 «περι κανονισμού των συντάξεων Χωροφυλάκων και Αστυφυλάκων». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' άριθ. 1798 τής 26 Οκτωβρίου 1954 «περι καθορισμού τής προσαυξήσεως των συντάξεων λόγω πολυετούς ύπηρεσίας». (Φ.Ε.Κ. 270 Α')1954).

Υπ' άριθ. 1449 τής 25 Ιουλίου 1957 «περι παροχής επιδόματος πολυετούς ύπηρεσίας εις τους συνταξιούχους του Δημοσίου». (Φ.Ε.Κ. 143 Α')1957).

Υπ' άριθ. 265 τής 7 Φεβρουαρίου 1956 «περι χορηγήσεως από 1 Ιανουαρίου 1956 επιδόματος άκριθείας εις συνταξιούχους και βοηθηματούχους του Δημοσίου». (Φ.Ε.Κ. 64 Α')1956).

Υπ' άριθ. 139 τής 27 Οκτωβρίου 1959 «περι τρόπου παροχής του προέλεπομένου ειδικού επιδόματος παραπληγικού εις αναπήρους πολέμου, όπλίτας και άξιωματικούς». (Φ.Ε.Κ. 242 Α')1959).

Υπ' άριθ. 137 τής 18 Αύγουστου 1960 «περι αύξήσεως του επιδόματος άνικανότητος των τυφλών ή άκρωτηριασμένων, κατά τά δύο άκρα αναπήρων πολέμου κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 129 Α')1960).

Υπ' άριθ. 64 τής 15 Ιουνίου 1962 «περι κανονισμού επιδομάτων άνικανότητος τυφλών και έχόντων βαρυτάτας αναπηρίας συνταξιούχων». (Φ.Ε.Κ. 96 Α')1962).

Υπ' άριθ. 139 τής 30 Αύγουστου 1960 «περι του τρόπου κανονισμού των συντάξεων των πολιτικών συνταξιούχων των έξελθόντων τής ύπηρεσίας από 1 Οκτωβρίου 1959 κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 137 Α')1960).

Υπ' άριθ. 188 τής 6 Δεκεμβρίου 1960 «περι καθορισμού του ποσού τής συντάξεως των συνταξιούχων του Δημοσίου από 1 Δεκεμβρίου 1960 κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 198 Α')1960).

Υπ' άριθ. 74 τής 23 Μαΐου 1961 «περι όρισμού του συντάξιμου μισθού δια τον ύπολογισμόν κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 94 Α')1961).

Υπ' άριθ. 141 τής 19 Σεπτεμβρίου 1961 «περι άντικαταστάσεως του άρθρου 1 τής ύπ' άριθ. 74)1961 Πράξεως του Υπουργικού Συμβουλίου». (Φ.Ε.Κ. 192 Α')1961).

Αι περι έφ' άπαξ επιδόματος άεροθεραπειάς ενίων κατηγοριών πολιτικών, στρατιωτικών και ναυτικών συνταξιούχων ύπ' άριθ. 793 τής 18 Ιουλίου 1952 (Φ.Ε.Κ. 199 Α')1952), 698 τής 5 Αύγουστου 1953 (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962), 1072 τής 3 Ιουλίου 1954 (Φ.Ε.Κ. 150 Α')1954), 1161 τής 25 Ιουλίου 1955 (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962), 1107 τής 14 Ιουνίου 1956 (Φ.Ε.Κ. 166 Α')1956), 1225 τής 28 Ιουνίου 1957 (Φ.Ε.Κ. 125 Α')1957), 952 τής 17 Ιουνίου 1958 (Φ.Ε.Κ. 93 Α')1958), 92 τής 17 Ιουνίου 1959 (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962), 115 τής 14 Ιουλίου 1960 (Φ.Ε.Κ. 109 Α')1960), 89 τής 24 Ιουνίου 1961 (Φ.Ε.Κ. 112 Α')1961) και ύπ' άριθ. 77 τής 29 Ιουνίου 1962 (Φ.Ε.Κ. 101 Α')1962).

Αι περι χορηγήσεως εις τους πολιτικούς και στρατιωτικούς συνταξιούχους δώρων επί ταις έορταίς Χριστουγέννων και Πάσχα ύπ' άριθ. 2045 τής 4 Δεκεμβρίου 1954 (Φ.Ε.Κ. 13 Α')1955), 537 τής 30 Μαρτίου 1955, 2439 τής 30 Δεκεμβρίου 1955 (Φ.Ε.Κ. 12 Α')1956), 619 τής 24 Απριλίου 1956 (Φ.Ε.Κ. 113 Α')1956), 1877 τής 6 Δεκεμβρίου 1956 (Φ.Ε.Κ. 5 Α')1957), 605 τής 4 Απριλίου 1957 (Φ.Ε.Κ. 78 Α')1957), 2142 τής 12 Δεκεμβρίου 1957 (Φ.Ε.Κ. 4 Α')1958), 597 τής 3 Απριλίου 1958 (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962) και 1049 τής 18 Δεκεμβρίου 1958 (Φ.Ε.Κ. 225 Α')1958).

Υπ' άριθ. 175 τής 10 Μαρτίου 1953 (Φ.Ε.Κ. 73 Α')1953) και 266 τής 31 Μαρτίου 1953 (Φ.Ε.Κ. 104 Α')1953), άφορῶσαι τους συνταξιούχους του Δημοσίου τους εργαζομένους εις στρατιωτικας ύπηρεσίας, ως και αι ύπ' άριθ. 51066 τής 5 Φεβρουαρίου 1952 και 303230 τής 1 Σεπτεμβρίου 1962 (Φ.Ε.Κ. 278 Β)62 άποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών δι' όν ένεκρίθη μέχρι 1ης Απριλίου 1953 ή σύγχρονος καταβολή συντάξεως και άποδοχών εις τους πολιτικούς και στρατιωτικούς συνταξιούχους τους ύπηρετούντας εις τό Δημόσιον ύπό την ιδιότητα του εκτάκτου ή ήμερομισθίου.

Υπ' άριθ. 44 του 1959 «περι αύξήσεως τής συντάξεως τής άπονεμηθείσης εις την Α. Υ. Πριγκήπισσαν Άσπκσιάν». (Φ.Ε.Κ. 121 Α')1959).

II. Κυρούνται ή ύπ' άριθ. 80361 τής 25 Μαΐου 1955 πράξις του Υπουργού των Οικονομικών «περι αύξήσεως από 1 Απριλίου 1955 των εκ του Δημοσίου Ταμείου καταβαλλόμενων συντάξεων κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 278 Β')1962).

*Άρθρον 38.

Αι διατάξεις του παρόντος Ν. Διατάγματος εφαρμόζονται από του Οίκου. έτους 1963, πλην των διατάξεων δι' ός όρίζεται εν αυταίς άλλως.

Έν Κερκύρα τή 31 Αύγουστου 1962

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Π. ΠΑΠΑΔΗΓΟΥΤΡΑΣ, Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΓΡ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΣΠ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, Ζ. ΖΗΣΑΚΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΣΤΡΑΤΟΣ, Κ. Μ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Ι. ΜΠΟΥΤΟΣ, ΣΤ. ΚΟΥΝΔΟΥΤΟΣ, Δ. ΔΑΒΑΚΗΣ, Δ. ΑΔΙΠΡΑΝΤΗΣ, ΑΘ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΤΟΣ, Ι. ΨΑΡΡΕΑΣ, ΑΧ. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Έθρορήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς

Έν Αθήναις τή 1 Σεπτεμβρίου 1962

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1960 ἡ ἔτησις συνδρομῆς τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης καὶ τῷ Παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι:

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'.....	Δραχ.	40.
2. » » » Β'.....	»	25.
3. » » » Γ'.....	»	20.
4. » » » Δ'.....	»	400.
5. » » Παραρτήμα.....	»	20.
6. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.....	»	50.
7. » » τεύχος πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ. Δ. κ.λπ.....	»	30.
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας.....	»	20.
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παραρτήμα καὶ τὰ Δελτία.....	»	2.00.

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἕμισι τῶν ἄνωτέρω συνδρομῶν.

ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'.....	Δραχ.	20.-
2. » » » Β'.....	»	12,50
3. » » » Γ'.....	»	10.-
4. » » » Δ'.....	»	20.-
5. » » Παραρτήμα.....	»	10.-
6. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.....	»	25.-
7. » » τεύχος πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λπ.....	»	15.-
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας.....	»	10.-
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη.....	»	100.-

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον μέχρι 8 σελίδων τιμᾶται δραχ. 2. ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἄνω ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α' Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.		
1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων.....	Δραχ.	20.
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.....	»	5.000.
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.....	»	1.000.
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνέλευσεις, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ άρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων.....	»	500.
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ.20/5/1939.....	»	10.
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.....	»	2.000.
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Γραμμικῶν Ἐταιρειῶν.....	»	500.
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως ἰσολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν.....	»	30.
9. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παραοχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιοριστικῶν στοιχείων.....	»	2.00.

10. Τῶν περὶ παραοχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπων ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν.....	Δραχ.	1.000.
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνύσεως Ἀνωλύμων Ἐταιρειῶν.....	»	5.000.

Β' Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης.

1. Τῶν Καταστατικῶν.....	Δραχ.	500.
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν Καταστατικῶν.....	»	200.
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων.....	»	100.
4. Τῶν ἰσολογισμῶν.....	»	500.
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων.....	»	500.

II εἰς τὸ Παραρτήμα:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων.....	»	200.
2. Τῶν βδεῶν πωλήσεως μαρμαρικῶν ὕδατων.....	»	500.

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐπιφέρει ὡρίσθη (κ. 5 ο).ο.

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημοσια Ταμεία ἐναντι ἀποδεικτικῶ ἐπὶ πράξεως, ὅπερ μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύναται ν' ἀποστέλλονται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἄνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεως ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὅτινα ἀποδίδουσι τοῦτο εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῆς ὑπὸ ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΘΟ 185) ἐγκυκλίου διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΝ. ΧΡ. ΤΡΥΦΩΝΑΣ